

NOAH E. COTSEN LIBRARY OF  
YIDDISH CHILDREN'S LITERATURE  
STEVEN SPIELBERG DIGITAL YIDDISH LIBRARY  
NO. 08205

# VORT UN BILD

---

Sharah L. Liebert

*The original of this title comes from the permanent collection of the  
YIVO Institute for Jewish Research, New York, NY*



NATIONAL YIDDISH BOOK CENTER  
AMHERST, MASSACHUSETTS

0-657-08205-8

9780657082055T.PS

NATIONAL YIDDISH BOOK CENTER  
AMHERST, MASSACHUSETTS  
413 256-4900 | YIDDISH@BIKHER.ORG  
WWW.YIDDISHBOOKCENTER.ORG

•

MAJOR FUNDING FOR THE  
STEVEN SPIELBERG DIGITAL YIDDISH LIBRARY  
WAS PROVIDED BY:

*Lloyd E. Cotsen Trust*  
*Arie & Ida Crown Memorial*  
*The Seymour Grubman Family*  
*David and Barbara B. Hirschorn Foundation*  
*Max Palevsky*  
*Robert Price*  
*Righteous Persons Foundation*  
*Leif D. Rosenblatt*  
*Sarah and Ben Torchinsky*  
*Harry and Jeanette Weinberg Foundation*  
AND MEMBERS AND FRIENDS OF THE  
*National Yiddish Book Center*

•

The *goldene pave*, or golden peacock, is a traditional symbol of Yiddish creativity. The inspiration for our colophon comes from a design by the noted artist Yechiel Hadani of Jerusalem, Israel.

The National Yiddish Book Center respects the copyright and intellectual property rights in our books. To the best of our knowledge, this title is either in the public domain or it is an orphan work for which no current copyright holder can be identified.

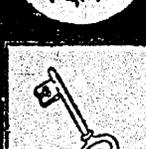
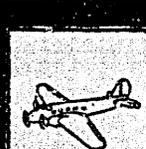
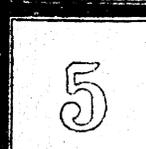
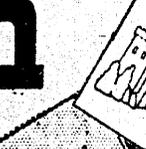
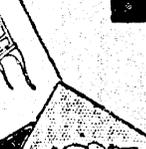
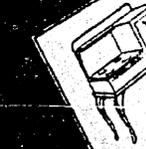
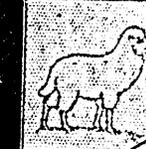
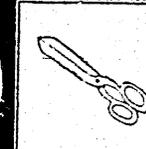
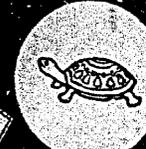
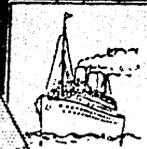
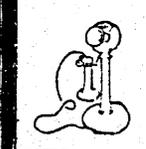
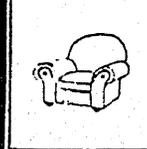
If you hold an active copyright to this work – or if you know who does – please contact us by phone at 413-256-4900 x101, or by email at [cmadsen@bikher.org](mailto:cmadsen@bikher.org).



שרה לליבערט  
**וואָרט**  
און  
**בילד**

**דאָס ערשטע בוך**

**צייכונגען  
און  
נאָטע קאָולאָוסקי**





107/30378

MICROFORM



שרה ל. ליבערט  
**וואַרט**

און

**ביילד**  
 דאָס ערשטע בוך

צייכונגען  
 פֿון  
 נאַטע קאָזלאָווסקי

פאַרלאַג **מתנות** ניו יאָרק

מאָדעל 107/30378

ארויטענדיקייט פון  
פאריסאג סטריט  
פון  
פארן יודישן פארק אינשטיטוט

Copyright, 1933  
by Sarah L. Liebert  
New York

Myold Printing Co., Inc.  
  
161 Grand St., New York

# בּוֹךְ אֵין שפּיל

(פארווארט)

דאס דאזיקע לערנבוך „וואָרט און בילד“ איז בילי פאר א וויכטיקע צושטייע צו אונזער לינגערסטער פון דעם בוך. דער צווייטער טעיל פון דעם בוך איז געווען ארויסגעגעבן דעם שפילדערענעם און לעבעדיק און עס וועט האב איר אויסצושפילן א דערפארשיקטע מעטיאדישע און אנהייבער פארן.

איר האט תמיד געפילט אז די מעטאדישע טעכניק אין אנהייבער קלאסן דארף נישט דיכטערפירט ווערן דורך ביכער. ביכער זענען צו פיקסירט; עס ווערט פשוט מאכטאסן פארן אייג און אינטערעס פון קינד צו קומן סאציאלן טאכאריס אויפן זעלבסן בילד. דער עיקר איז אָבער וואס דאס לערנבוך דערלאזט נישט קיין צו ברויטע גרענעצן פאר שפיל אונטערן און פרייע באוועגונג פאר פאנטאזיע און געדאנק.

אבער א תיב דעם וואָס דאס בוך האָט אין זיך איר באוועגונג מעלות וואס מען טאר נישט לייבט אינגארדן און א פרויעלע טעכניק נישט נאָר קיין געוואונטשענע וואָך און בכלל יונגע דורכצופירן אין אונזערע שולן. עס איז דערביי א שווערע עבודה פאר דער מעטאדיק פון אנהייבער קלאסן צו שאפן אום ענאנג וואָס זאל פאר בילדן אייג ווי ווייט דאס לאָזט זיך די מעלות פונם לערנבוך מיט די מעלות פון פרויעל שפיל וואו עס ווערן געגעבן לויטע מעלאנכאָרן די פונקציעס פון דער פאנטאזיע און דעם אינטערעס פון קינד. אָט אין דעם זינען איז דאס דאזיקע לערנבוך א צושטייער פון א נאָרן געוויכענעם יעדער.

זיין אין 1281 האָט דער שפאניש־אידישער פאבלדיקער יצחק בן שלמה בן אבן סעודא געשריבן אין דער הקדמה צו זיין בוך „משל הקדמוני“ אז „בבדי זיין משל הקדמוני“ זאל געפערן און באַליבט זיין איר באַ קינדער און זיי זאלן מיט חשב לזענען זיינע אלע משלים האב איר זיי אויסגעצויגט מיט זיינע בילדער און אילוסטראציעס“. אָבער דאָס ערשטע אילוסטראציע בוך וואָס איז טאקע פּעציע צושאפן געוואָרן איז צו לערנען מיט קינדער שפּראַך אין דערשינען ערשט אין 1657. דער פּאָטער פון אָט דעם בוך איז דער באַרוימטער טעאָרעטיקער און פּראַקטיסער פון דערצוואַנגן יאָהאַן עטיוס קאָמעניוס, אין דאָס בוך Orbis Pictus Sensualium איז טאקע פון דעמאָלט אָן געוואָרן דער קלאַסישער ביישפּיל פאַר אלע שפּעטערדיקע לערנבוכער. היינטיקע צייטן איז כמעט אימפּאָסעביל זיך פאַרצושטעלן א לערנבוך פאַר קינדער אָן בילדער.

איז און ווייט האָבען יצחק בן שלמה און קאָמעניוס אָנגעהויבן א וועג פון וועלכן קיינעם וועט היינט נישט וואַגן אַפּצושטערן. אָבער שוה ל. ליבערט פאַרבינדט זיך מיט די וואָס זיינען א טראַט ווייטער און זענען אויס דאָס בילד נישט בלויז אונט אילוסטראציעס — אפילו דאָס וואָרט ווערט דאָ נישט אונגעקערטעלט בלויז זיי א שפּראַכלעכער עלעמענט — נאָר מי בילד, מי וואָרט ווערן מאַטעריאַל און פּרועדירטעס פון שפּילדעמאָדיק.

איר זאָן „פרויע סיסטעם“ ווייל עס איז נאָר מיט נייטיק און דעם לעדער זאל זיך באַגענעצן מיט די שפּילדפאַרמען וואָס די צווייטער טעיל פון דאָס נעחאָט אין זינען בעת דער פּלאַן פון דעם בוך איז צייטיק געוואָרן אין איר געדאַנק. וואָרט „וואָרט און בילד“ קאָן אויסגענוצט ווערן איינפאַרשידענע אופנים. און יעדער לעדער מיט גענוג כוחות פאַר אייגענע מעטאָדישע איינפאַלן וועט דאָ געפינען א פּיינע אַטמאָספּערע פאַר שטענדיקער אַרבעטונג. און נישט בלויז שפּיל מיט די אָנער גענעבענע מאַטעריאַלן, נאָר לויטן באַראַטער פונם בוך קען מען אפילו אויסלאָזן וואָס מען וויל און ארויסברענגען עפעס אַנדערש וואָס פּאָסט זיך אַרײַן אין דער אַלגעמיינער כּעמיע. די סכּעסע איז באַמט גענוג ברויט מען זאל קענען מאַכן פאַרשידענע ענדערונגען לויט פאַרלאַנג און געלעגנהייט, און דאָך סטימולירן די זעלביקע שפּיל און נאָר נישט מקדים זיין פון לערנדרעוואַלטאָן איינ וועלכע זיך דאַרפן זיך באַטרויען דיכטן.

דערין באַשטייט די צווייטע גרויסע מעלה פונם לערנבוך, א מעלה וואָס קיין לעדער וועט זיכער נישט גרונטענען.

עס איז א גרויס פאַרגעניגן צו באַמירן א ניעם נאָסט אין אונזער נישט צו זיכער שפּילדעמאָדן, פּרעט נאָך א נאָסט מיט זאָגן איינגאַרטיקע פאַרדינסטן.

זייבוש לעהרער.

## א י י ט ו נ ג

דאס בוך „וואָרט און בילד“ דער ערשטער טייל פון צוויי ביכער אָנצוהויבן לערנען אידיש, איז אַ רעזולטאַט פון אַ פיריאַריוסן עקספּערימענט. דער מהבּר האָט באַנוצט דעם מעטאָד פון לערנען אידיש דורך בילדער מיט איבער פיר הונדערט קינד דער. די רעזולטאַטן זיינען געווען: 1 — די קינדער האָבן זיך זייער שנעל אויסגעלערנט ליינען און שרייבן אידיש. 2 — די קינדער האָבן באַקומען אַ גרויסן וואָקאַבולאַר. 3 — די אַרבעט איז געווען אינטערעסאַנט. ווייל דאָס מאַטעריאַל איז קאַנטרעס אַנטשאַט אַבסטראַקט. 4 — דער מעטאָד האָט געגעבן אַ געלעגנהייט די קינדער צו פאַרווענדן זייערע דערגרייכטע ידיעות אין זעלבסטשטענדיקער אַרבעט. גלייכצייטיק האָט עס סטימולירט זייער אויסדרוק־פּיאַיאַקייט אין אידיש. גלייך פון אַנהויב פון לימוד.

דער מעטאָד איז געבויט אויף דער הנחה, אַז דער אַנפאַנגער איז דער אידישער שול אין באַמת גאר ניט קיין אַנפאַנגער.

די אידישע שול איז פאַר דעם אידישן קינד די דריטע שול. די ערשטע שול איז די שול וואָס קאַמעניוס רופט אַז „מוטערס שוים“ — די היים. אין אַט דער שול האָט דאָס קינד פאַרבראַכט פון פינף ביז זעסס יאָר. די שפראַך וואָס דאָס קינד האָט געהערט און געלערנט איז מיט אַ קליינער אויסנאַם. געווען ענגליש. עס האָט האָט זיך באַקענט מיט נעמען פון פאַרשידענע באַשעפּענישן און זאַכן. און מיט קורצע לידלאַך פון ענגלישע ביכלאַך אַדער פון דער גאַס. אַ קינד פון פינף יאָר קען שוין צענדליקע אַזעלכע לידלאַך.

די צווייטע שול איז די „פּאַבליק סקול“. די ערשטע אויפנאַבע פון דער „סקול“ איז אויסצולערנען ליינען און שרייבן אויסצונוצן און אויסצודריקן דאָס אָנגעזאַמלטע וויסן אין גערדוקטער און געשריבענער פאַרם.

די אידישע שול איז אויף אַז אַ אַפּן — ניט קיין ערשטע שול. איר אויפנאַבע דאַרף ניט זיין צו געבן דעם קינד די ערשטע באַגריפּן און נעמען פון עאַנטרעטע און אַבסטראַקטע זאַכן. זי דאַרף אויך ניט באַקאַנען די קינדער מיט דער טעכניק פון ליינען און שרייבן. די ביידע אויפנאַבן פון אַז אַנפאַנג שול זענען שוין באַזאַרגט געוואָרן. פאַר דער אידישער שול שטייט די אויפנאַבע אויסצונוצן אַט די דערפאַרונד גען פון תּלמיד פאַר אידישע צוועקן. דאָס ערשטע מיטל דאָס צו דערגרייכן איז אויסצונוצן דעם קינדס אָנגעזאַמלטע ידיעות דורך ניבן זיי אַ אידישן לבושי און דער בעסטער מעטאָד דערצו איז צו געבן דאָס בילד פון דער זאַך אַדער באַגריף מיט וועלכן דאָס קינד איז באַקאַנט. צוזאַמען מיטן וואָרט. בילד. באַגריף און וואָרט ניסן זיך אויף דעם אַפּן צוזאַמען און געבן דעם קינד די מעגלעכקייט צו באַנוצן זיך מיט זיינע דערגרייכטע קענטענישן. זיי, מאַכן אים דערעוודיק. זיי דערלאָזן ניט ער זאַל בלייבן אַ שטומע באַשעפּעניש. וואָס דאָס אידישע קינד איז אַפּט אין דער אַנפאַנג שול.

לויט אַנדערע מעטאָד איז רעדן דער באַזיס פון אויסלערנען די שפראַך. די בילדער זענען די וויזועלע סימבאָלן פון די ווערטער וואָס זענען אָנגעזאַמלט געוואָרן אין דער גערעדטער שפראַך. דאָס לערנען ליינען און שרייבן דאַרף פון אַנהויב אַז געבן אַ גרויסע מעגלעכקייט פאַר אַסאַציאַציעס מיט דער גערעדטער שפראַך. מיר קענען דאָס צום בעסטן טון דורך בילדער. יעדעס בילד וואָס דאָס קינד באַגענט. רופט אַרויס.

אן אסאציאציע מיט זיין פריערדיקן וויבן און א באדרעפניש אַנצוהופן די זאך מיט איר אידישן נאָמען. דעם לערערס אויפגאבע איז צו זען אן דאָס קינד זאָל פארבינדן דאָס וואָרט מיטן אַנגענעבענעם בילד. דאָס רופט מען אין מעטאָדיק "דער פאַרקירצטער וועג", ווייל עס שפאַרט צייט, און ניט דעם קינד אַ געלעגנהייט צו פאַרקניפן די ידיעות וואָס עס האָט שוין פריער, מיט דעם וואָס עס זעט אין בוך. דאָס בילד רופט אויך אַרויס אן אינטערעס צו באַקענען זיך מיט די נייע נעמען פאַר די באַקאַנטע זאַכן, און העלפט דעם קינד געדענקען דאָס אידישע וואָרט.

אזוי ווי אויף יעדן בלעטל זענען פאַראַן צוועלף בילדער מיט זייערע נעמען און אַ צאל אַנדערע ווערטער, קען ממילא דאָס קינד אויסקלויבן יענע זאַכן וואָס פאַר כאַפּן ניכער זיין אינטערעס, און בויען זאַצן לויט זיין אייגענעם אוינזען. טייל לערער, ווען זיי האָבן זיך באַקענט מיט דעם מאַטעריאַל, האָבן געשטעלט דעם מחבר די פּראָגע: — וועלכן מעטאָד באַנוצט איר? — אויף דעם קען איר ענטפּערן: אן איר האָב זיך באַנוצט מיט אַלע מעטאָדן. אַבער דערהויפּט מיטן מעטאָד אויב מען קען דאָס אַנדערן מעטאָד, פון אַפּעריירן צום קינדס אַלע הויט, פון אויסנוצן דאָס וואָס דאָס קינד ווייס שוין פון פריער. דאָס נעמט אַרײַן דעם וויזועלן מעטאָד — סוף און לייגען. עס נעמט אויך אַרײַן דעם אַנאַליטישן וועג, צענעמען אַ וואָרט אין קלאַנגען און בויען פון זיי אן אַנדער וואָרט. דאָ ניט נאָטירלאך אַרײַן דער פאַנעטישער מעטאָד, דאָ האָבן מיר פאַרשטייט זיך, שוין אויך צו טון מיט סינטעטיק, מיט דעם פּראָצעס פון "צוגעבן" און אויפבויען אַלץ געדעערע איינס.

טעאָרישע אַנטוויקלונגען

דער לערער ניט די קינדער די ביכלאך און הייסט אין קינד איבערלייענען דעם נאָמען פון דעם ערשטן בילד. אויב דאָס קינד קען נאָך ניט קיין אידיש וועט עס זאָגן "דאָס", דאָן שרענט דער לערער: "ווער ווייסט ווי מען רופט "דאָס" אויף אידיש?" עס וועט זיך סתמא געפינען אַ קינד וואָס וועט זאָגן "הונט" (אויב ניט זאָגט עס דער לערער). דאָ דאַרף דער לערער אַנטווייזן אן דאָס וואָרט אונטערן בילד לייגעט זיך "הונט". דערנאָך הייסט ער די קינדער געפינען דאָס וואָרט הונט אין די קעסטעלאך. נאָכדעם ווי אַלע קינדער האָבן געפינען דאָס וואָרט הייסט ער לייגען דעם דאָס צווייטע בילד, אין מערסטע פאַלן וועלן די קינדער זאָגן "העט". דער לערער באַנוצט זיך דאָן מיטן זעלביקן מיטל ווי באַם ערשטן בילד. אזוי מיט די אַנדערע ווערטער.\*

נאָכן איבערלייענען די ווערטער אונטער די בילדער און אין די קעסטעלאך וואָלט געווען גוט אן דער לערער זאל זיך באַנוצן מיט ווייזיקאַרטלאך (פלעש קאַרטס). אויף יעדן קאַרטל איז פאַראַן אַ וואָרט, די אותיות זענען אן אינטש די גרויס, מען קען דאָס אַפּרוקן אויף אַ סטענל און מיטאַראַפּירן, אדער אַפּרוקן מיט אַ באַוועגלאַכן שטעמפל א"ב.

דער לערער ווייזט דאָס וואָרט "הונט", די קינדער וואָס געדענקען דאָס וואָרט וועלן לייגענען, אין די וואָס געדענקען ניט, וועלן אַ סוף טון אין בוך און זען דאָס וואָרט אונטערן בילד, אזוי מיט אַלע דורכגעאַנגענע ווערטער.

אויף אזא אופן געוויינען מיר צו די קינדער צו שנעלער אַרײַענטאָציע און שנעלן לייגענען. מיר ניבן זיי ווידער אַמאל אַ געלעגנהייט צו פאַרבינדן דעם געווענעם סימל באַל פון אַ זאך מיט דעם געהערטן קלאַנג פון וואָרט.

די קינדער וויינען יעצט צוגענויט צו באַנוצען דעם פאַנעטישן מעטאָד, געבויט אויף די אויסגעלערנטע ווערטער. נאָכן איבערלייענען די ווייזיקאַרטלאך פּרענט דער לערער: "וועלכע קלאַנגען חורן זיך איבער אין אַלע ווערטער? — אָדער — מיט וואָס

1. דאָס בוך איז צוזאַמענגעשטעלט געוואָרן אין אַפּעריקע, אין עס אַרײַענטראָגן אן פאַר די בויען וואָס ווערן דאָ געטראַכט, אין באַנוצט געוואָרן די גענלישע שפּראַך, דאָס בוך קען אָבער גענוצט ווערן איבערם וואו עס געבן אידישע קינדער.

פאר א קלאנג הויבען זיך אלע ווערטער און? וואס איז דער צווייטער קלאנג אין יעדן פון די ערשטע דריי ווערטער? א. א. וו.

נאכדעם ווי די קינדער ענטפערן אויף די פראגעס שרייבט דער לערער אויפן ברעט (מיט געדוקטע איתיות) די ווערטער "האָן" און "הויט". ער הייסט די קינדער איבערצייגן די לעצטע קלאנגען פון די צוויי ווערטער, שטעלען דעם "ט" וואו דער "ן" און דעם "ט" וואו דער "ט" און לייגען די נייע ווערטער. ער שרייבט נאכדעם אויפן ברעט "הענט" און "הארף", הייסט די קינדער געבן דעם צווייטן קלאנג פון "הענט" און דעם דריטן קלאנג פון "הארף". דער לערער ווייזט די קינדער אז מען קען פון די פאך ווערטער מאכן זאצן ווי: "ער האָט אַ האַרף, ער הערט, ער טוט און אַ הויט, א. א. וו.

דערנאָך בעט דער לערער די קינדער אז זיי זאָלן מאַכן זאצן מיט די ווערטער אונטער די בילדער. ער האַרט אַויפֿשרייבן די זאצן וואָס די קינדער האָבן געבויט און זיי זאָלן זיי קאָנען לייגען פון ברעט.

נאָך דער אַרבעט פון בויען זאצן פון די געדוקטע ווערטער האַרט דער לערער גלויך איבערצייגן צו דער שריפטלאכער לעקציע. ער ווייזט אָן אז אלע קלאנגען וואָס בויען אַרײַן אין די ווערטער אונטער די בילדער, זײַנען אָפּגעדוקט אונטער די קעסטלעך. ער ווייזט דעם פראגעס פון שרייבן: ה ה ה ה ה ה ה ה ה ה און זעט אז די קינדער זאָלן געהעריק אויסניצן די שרייבבלעטלעך פון סוף בוך. דערנאָך האַרפן די קינדער איבערלייגען די ווערטער אין די קעסטלעך און שרייבן זאצן מיט זיי. דער זעלביקער פראגעס ווערט אָנגעפירט מיט אלע בילדער.

די אַרבעט מאַכט די קינדער אַקטיוו און סטיוולירט אינצוואַרטן. דער פראגעס פון אליין בויען ווערטער און זאצן, סײַ מיטלעך סײַ שריפטלאַך און דאָס לייגען פאַרן קלאַס גלײַך באַ דער ערשטער לעקציע, ווערט אַ געברענגען שפּיל און שטאַט אַ רוטינע אַרבעט. יעדעס קינד פֿלײַבט זיך אַרויפצואַווייזן וואָס עס קען און דאָס ברענגט אַרײַן אַן אינטערעס אין לערנען. דער לערער קען באַשטימען אַ פּאָר מינוט אײַף צו בויען זאצן און זען ווער עס וועט אויפֿשרייבן מער. די האַנדלעך אַרבעט ניט אים אַ געלעגנהייט צו העלפן יעדן קינד אינדיווידועל. דערהײַנט די ווייניקער פּיאַסע.

"דאָרט אין בילד" קאָן אויך באַנוצט ווערן אויף אַנדערע אָפּטום. יעדער לערער קען אויסניצן די בילדער פאַר פּאַרטיקולערע קלאַס אַרבעטן. פאַר זײַער זינגע קינדער קען דער לערער זיך באַנוצן מיט אַ באַוועגלעכן אײַב מיטאַנאָמאָפּירט אויף האַרטאָן און צעטייטן אויף באַוועגערע אַותיות. די קינדער קענען צוגעניצטען ווערטער מיט די געדוקטע אַותיות. זיי קענען אויך באַנוצן קאָלירט קרייז אויף צו באַפאַרן די בילדער פון די שרייבבלעטלעך פון סוף בוך. אין דעם סתּם/ב קעסטלעך האָבן ערשיינען קינדער זיך געבעטן מען זאָל זיי לאָזן פאַרן די בילדער. אַזא אַרבעט דערנענטערט דאָס בילד צום קינד, מאַכט עס הײַנטיקער סײַ מיטן בילד סײַ מיטן וואָרט. דאָס קען אויך באַנוצט ווערן אויף הײַם אַרבעט.

עלטרע קינדער, וואָס קענען אַבסאָל לייגען, נאָר קענען ניט מאַכן קיין פּאַרטיקולערע, האַרט דער לערער הײַבן באַשרייבן די בילדער בעל פּה. דער סתּם האָט אין אײַן פּאַל באַקומען אַכט איינשאַפּטווערטער צום בילד "הויז". פון דעם קען מען לייכט אַרויסזען, אז די בילדער קענען אויך אויסגענוצט ווערן אויף גראַמאַטישע איבונגען.

דאָס ערשטע בלעטל נעמט אַרײַן די קלאנגען: ה ה ה ה ה ה ה ה ה ה און אַ צו זיי אין פּלוג דערשיקט מען זיך, אזוי פיל קלאנגען פאַר דער ערשטער לעקציע. די לערער מוזן אָבער געדענקען אז מיר לערנען זאָבן און ניט קיין קלאנגען, אז דאָס רוב זאָבן איז באַקאנט די קינדער פון פּרײַער. אויב אָבער אַ לעדער געפּינט אים אז זײַן קלאַס קען ניט לערנען אלע צוועלף ווערטער אויף אײַן מאל, קען ער לערנען בלײַבן זײַן אַדער זעסן.

אין דעם צווייטן בלעטל קומען צו די קלאנגען: ל, פ, פ, אין דריטן: ד, ג, אין פערטן: ב, אין פינפטן: מ, מ, י, אין זעקסטן: י, אין זיבנטן: וו, ד, אין דער שטופער „א“, אין אכטן: ב, אין ניינטן: צ, מ, אין עכטן: י, דאס עלפטע בלעטל וויל בלויז צוגעוויינען צום „ם“ און צו די טאפלטע קאנסאנאנטן. אין צוועלפטן בלעטל נייען אריין די דיבטאָנען: זש, מיט, דושי, שפּע.

נאָך יעדער לעקציע האָרט דער לערער פרעגן: וואָס פאַר אַ נייער קלאַנג איז אַריין אין דעם בלעטל? ער האָרט זען אָדער קינדער זאָלן באַמערקן דעם קלאַנג ביים בויען זאַצן.

נאָך די לעקציע מיט בילד און וואָרט נאָכנישט זיך פיר בלעטלאַך בילדער פון קינדער לעבן מיט זייערע פאַרשידענע שפּילערדיגען. דאָס איז געצילט צו לעבן די קינדער אַ מעגלאַכקייט איבערצולעבן זייערע טעטיקייטן אין אַדוּש. דער לערער האָרט זען די קינדער זאָלן איבערנעבן אַ מיטללאַך אַי שריפטלאַך זייערע דערפאַנגען מיט די אָנזעכענע שפּילערדיגען. די בילדער האָרפן זיין אַן אַנדערנישט דערצו.

אַ פאַר ווערטער וועגן דעם לויטן מאַטעריאַל:

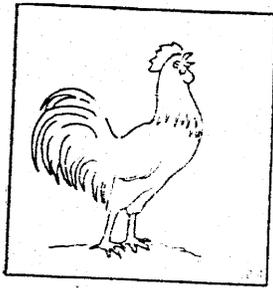
דער מחבר האָט זיך באַטייט צו צוואַנציגן מאַטעריאַל וואָס שליסט איין ראַשיט: — זאָכן וואָס די קינדער האָבן געזען אויף די בילדער. צווייטנס: אַז די קינדער און מעשה'לאַך זאָלן האָבן אַן אינטערעסאָנטן אינהאַלט, און זיין אַזוי קורץ און שפּילערדיק, אַז יעדעס קינד זאָל קענען איבערלויפּענע אַ נאָמע זאָך. און גלייך פון דער ערשטער וואָך ווערט דאָס קינד אַרײַנגעפּורט אין נאָרמן פון דער אַידישער ליטע ראַטור. דער לערער האָרט זען אַז יעדעס קינד זאָל זיך איינלערנען אויף אויסצווייניק די קורצע לידלאַך, ווערטלאַך און שפּריכונגערע. דאָס קען אָפט געטאן ווערן קאַלעקטיוו אין קלאַס.

אַז דער אַרבעט מיטן מאַטעריאַל און דערנאָך אויפן בוך האָט דער מחבר געהאַט איין ציל: אַרײַנצונעמען דאָס קינד שטעלער און געניטער אין דער אַידישער סביבה. דאָס צווייטע בוך איז אַ ווייטערדיקער טראַט אין דער האַנדלעך ריכטיג. צו דער ציל וועט דערנדיכט ווערן בלויבט איבער צו זען. אַז אַז ביי די לערער וואָס וועלן זיך באַמערקן מיטן בוך אַנצואַווײַזן סײַ אויף די מעלות סײַ אויף די חסרונות. צום שלום וויל אַז אויסדרוק אַ האַרציקן האַנט פּרײַנט און קאַלענע זש. שאַפּיראַ פאַר זיין וואַרטיער דערמוטיקונג אַנצווייזן מיט דער אַרבעט אין דער צייט פון דעם עקספּערמענט און פאַר איבערלויפּענע דעם נאָמען לויטן מאַטעריאַל ביים צוואַנציגן שטעלן דאָס בוך און פאַר סונעסטיעם און אַנצווייזונגען. אַ האַרציקן האַנט אויך די קאַלענע לייבוש לעהרער, וואַל ענטין און פ. געלובטער פאַר איבערקוקן דעם מאַטעריאַל, און פאַר זייערע נומע אַנצווייזונגען. אַ האַרציקן האַנט אויך צו פּרײַנט ליפע לעהרער פאַר זיין הילף אין מי אין דער אַרבעט ביים צוואַנציגטעלן און אַרויסגעבן דאָס בוך.

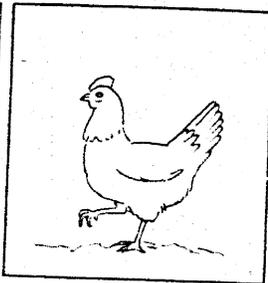
ש ר ה ל ל י ב ע ר ט.



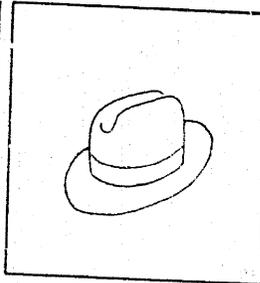
וואַרט און בילד



הַאֵל



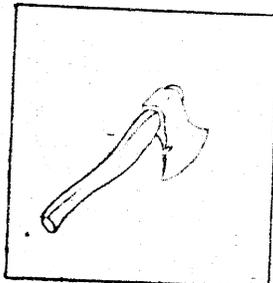
הַחֵן



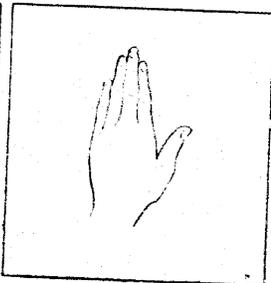
הַחֵט



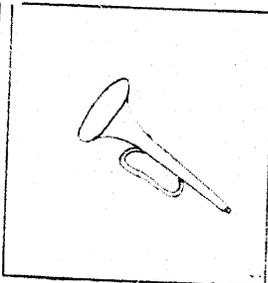
הַחֵנֵט



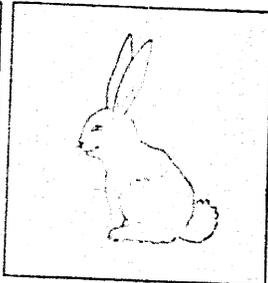
הַלֵּג



הַחַיֵּט



הַחֵצֵן



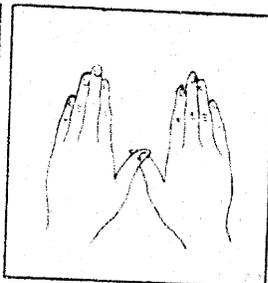
הַחֵצֵן



הַחֵרֵשׁ



הַחֵיץ

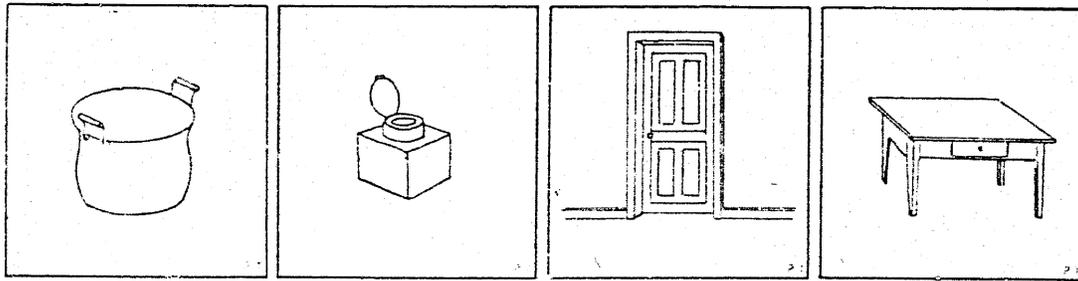


הַחֵעֵט



הַחֵרֵה

העק	האק	הארן	הארף	הינער	הינם	הונט	הון	הוט
רום	הירש	הויז	הישם	הענט	האנט	זעט	האזן	האז
זע	הויז	רוים	הערט	הארטע	הירשן	האט	זי	ער
הים	הערי	הירט	הענרי	רויטן	האקט	אז	היר	פון
קען	אף	זי	האר	הייזן	האזי	אזי	ער	אי
י	ו	ז	ע	א	א	ה	ז	נ
י	ו	ז	ע	א	א	ה	ז	נ

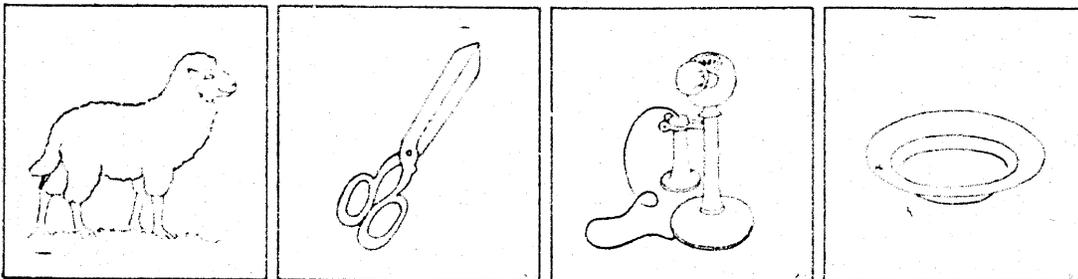


קאץ

קאסטעל

טיר

טיש

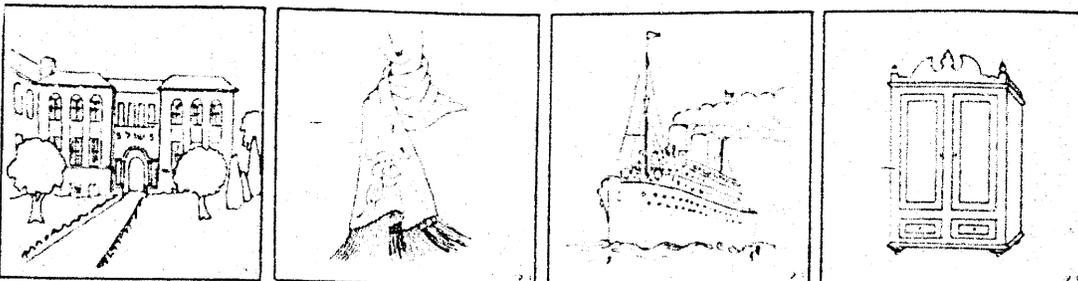


שעפעלעך

שער

שעלעמאן

טעלעך



שטראסע

שטראם

שיף

שאפ

שער	טיש	קאץ	שעפעלעך	שעלעמאן	קאסטעל	שיף	שאפ	טיר
שירן	טישן	שאפן	שעפעלעך	שעלעמאנען	קאסטעלעך	שיפן	שאפן	טירן
הירש	הויפן	הויפט	הערש	הערשאפט	הארש	הויפ	הויפט	הירש
זי	זיין	זאגן	זירט	זאגט	זארפט	זויף	זעט	זי
ער	ערן	ערש	ערש	ערש	ערש	ערש	ערש	ערש

ה ד ק ש פ ן ט ז נ א א ע י ו י  
 פ כ ק פ ן ט ז נ א א ע י ו י

# האם, האם, האם

האם, האם, האם,  
פאלט פון טייט א טאפ.  
א טאפ פאלט פון טייט,  
לויפט אן א טייט.  
לויפט אן א טייט,  
לויפט אדון,  
לויפט אדער,  
לויפט אדון,  
לויפט אדאם,  
פאלט פון טייט א טאפ.  
האם, האם, האם.

ש נ ע ל: פיר פון פירן פילע פירן קארן.

ה ע מ ע נ י ש ו:

1. א לאטע אף א לאטע אן א טאפ.

ו ז ע ר מ ל:

ער האט א קאפ אף שרויפן.



## העדי

העדי האט א לאנג שטיק פאפיר,  
אפן לאנגן שטיק פאפיר האט העדי :

א הון א האל,

א שער א פאל,

א טעלער א טאפ,

א הונט אן א קאפ,

א הירש אן א האר,

א פערד אן א קאר,

א האז אן א נאז,

א טעלער אן א פיש,

די פיש אפן מיט.

א הויז א רוי,

א רידל א פידל,

א שאל א שאל,

א האק אן א פל,

א טעפל אן א דעקל,

א פוד אן א רעדער,

א פויגל אן א פעדער,

א האטער אן א פאטער,

ער האט א פערד אף דער ערד.

רעטענישן:

2. פינג פייגער אן א האנט.

3. האט רעדער נאר פארט ניט.

זאנט שניעל: פינג פלינקע פישער פאנגען פינג פאנגען פיש.

ווערטל:

ער שפרינגט פון דער העלער הויט.



# האַקן באַקן

האַקן באַקן  
 קלינגען גלאַקן  
 גלאַקן קלינגען  
 האָן שפּרינגען  
 שפּרינגען האָן  
 פון די גראַן  
 פון די גראַן  
 שפּרינגען האָן  
 האַקן באַקן  
 שטאַרק דערשטאַקן.

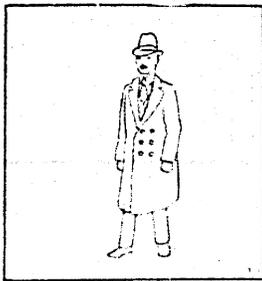
ו א ג מ ש נ ע ל ו : באַקע בערעק באַקע פרוּן פרוּם  
 פרוּן פרוּם באַקע באַקע בערעק

ו ו ע ר מ ל א ד :

לאַט א הונט אַ אַ באַנק שפּרינגען עד אַפן טיש  
 עד קען ניט אַפּטרעטן אַ אַ האַר  
 היט דיר די פּעל.

# ניט ... נאָר

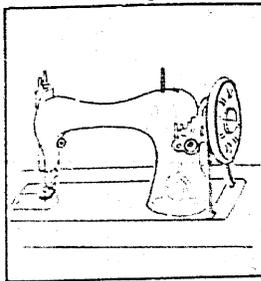
ניט געשטאַנען נאָר געגאַנגען  
 ניט געלעגן נאָר געדאַנגען  
 ניט געפלוּיגן נאָר געשפּרונגען  
 ניט געשפּילט נאָר געזונגען  
 ניט געלאָפן נאָר געפאַרן  
 ניט געפונען נאָר פאַרלאָרן



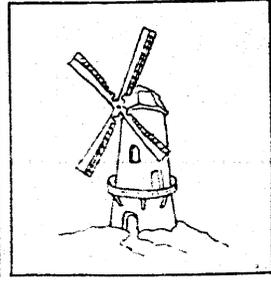
מאן



מאלפע



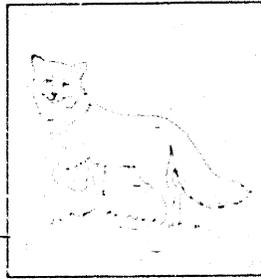
מאשין



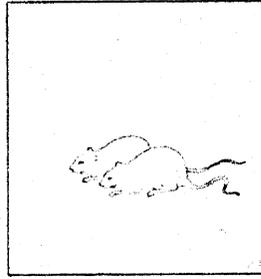
מיל



מעסער



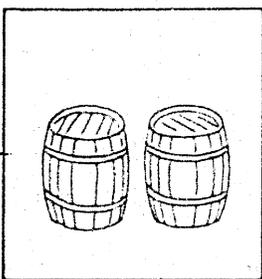
פוקס



מיין



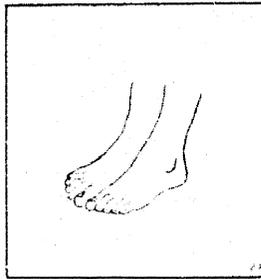
מויו



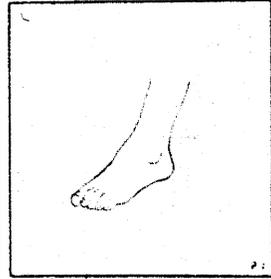
פעסער



פאס



פייס



פויס

מיס	מיין	מויו	מעסער	מענער	מאלפע	מעל	מיל	מאן
דאס	פויקסן	פוקס	סאלפעס	מאשינען	מאשין	פאס	פייס	פויס
די	עסן	מאלט	גרויסע	ברעננס	פעסער	עסט	פון	זון
זי	האבן	קארן	טראנס	שמירט	שניידט	מייקן	זעק	ער
פולע	לעפל	גאפל	פומער	שיינס	מאלט	ברויט	קעז	דער

ה ר ק ס פ פ ה ב ד ל ט ש ז ג נ ו מ א א ע י ו ו י יי  
 כ כ ק ס פ פ ה ב ד ל ט ש ז ג נ א א א א י ו ו י יי

### מילן מאלן

מילן מאלן,  
 ועק מיט קארן,  
 מאלן עם אה מעל.  
 מירנעד לויפן,  
 מעל פארקויפן,  
 קויפן בעקעד מעל.  
 מאמעס לויפן,  
 ועמל קויפן  
 פון דער בעקעדן.  
 קנדעד שפונגען,  
 שדייען זינגען,  
 שפילן שפילן אלערהיין.

ד. ע. ט. י. ש. ו.

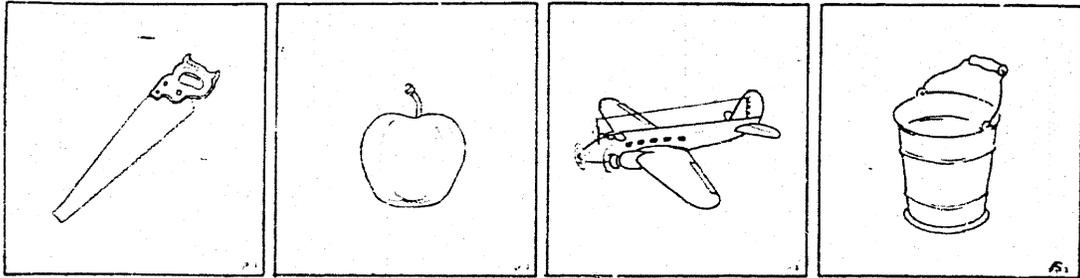
4. א. בלענד מעלעד פון מים ארבעט.
5. ער מוסט מים זיינע פלינג קאן אבער נים פלינג.

ו. ע. ר. ט. ל. א. ד.

נאלד שינס פון בלאטע ארויס.  
 פון פיסטע פיסעד קומט דער סופל ארויס גרעסער.  
 אז מען האט ברומ געפינט מען זיין א מעסער.

### קנדעד שרייבט

פון פיש א שיף  
 פון טאל א שאל  
 פון מאן א מאן  
 פון דיל א ליל  
 פון שטאט א שטאט  
 פון מערש א מדעס  
 פון שטאל א שטאל  
 פון פאל א פאל  
 פון זאל א זאל  
 פון בראט א בראט

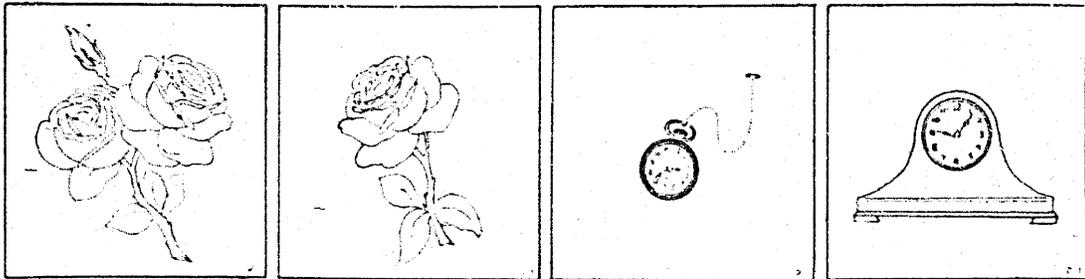


זענ

עפל

עראפלאן

עמער

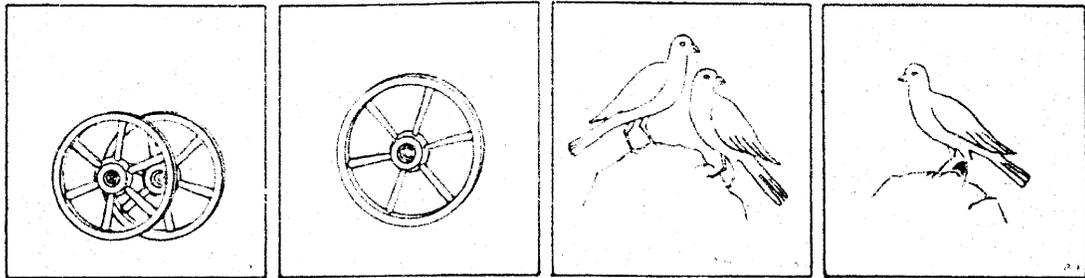


רוזן

רוז

זינערל

זינער



דעדער

ראד

ראבן

ראב

ראבן	ראב	ראד	זינער	עראפלאן	דעדער	רוזן	רוז	עפל
מיט	עמד	פליט	עסערס	זינערס	זינערל	עסער	זענט	זענ
דער	הערט	האלט	קלאפט	פוקטאק	פעלדער	פעלד	האט	מיט
פיר	פין	זען	האלטן	פעלערן	ברעטער	ברעט	פיר	די
זענען	בריינען	רויסען	שטייט	שטייען	שטאנט	רויסן	זיי	זי

הר קפפר הדט של מנסונוא אע יו יו י  
 כר קפפ אב טט אסגכנ אא א יו יו י

### א ליד אומ

אן געשדיג.	הא, הא, הא!
הוי, הוי, הוי!	א ליד אומ.
אט אומ.	דע, דע, דע!
הוי, הוי, הוי!	זע, זע, זע!
פון דאס ני.	הוי, הוי, הוי!
הוי, הוי, הוי!	ני, ניט פלי.
פול מיט הוי.	הוי, הוי, הוי!

הא, הא, הא!  
מעד ניטא.

יעהק קאצענילסאן

### עפעלע פאל אראפ

עפעלע האפ,  
עפעלע האפ,  
עפעלע עפעלע  
פאל אראפ.  
עפעלע זיט,  
עפעלע זיט,  
פאל פון ביימעלע  
אך מיינע פיס.

#### רעטענישן:

6. מען שמעלט עס קיינסאל ניט קיין פראגעס.  
אבער מען מוז עס שמענדיק גיין ענטפערן.
7. מען קען עס זען אבער ניט אנגעסען.
8. עס האט ניט קיין פיס, אבער עס גייט.  
עס האט ניט קיין הענט, אבער עס שלאגט.
9. עס האט פיס, אבער גייט ניט.  
עס האט פעדערן, אבער פליט ניט.

#### זוערסל:

ער פארלאנגט דאס טעלערל פון הימל.



### אינגעלע-אינגל

אינגעלע, דינגעלע-דינגל,  
 וואס האט אין די טאטן דאס אינגל?  
 א שדייפל, א פיפל,  
 א גלעקעלע-גלעק,  
 א טעטל, א פלעטל,  
 דיין קינדלאך, א זאך,  
 א בינדל, א שטינדל,  
 באנבאנעס א פאך,  
 א שטעקל, א פלעקל,  
 פיר פערדישע האך,  
 א הענדל, וואס קרייט נישט,  
 א פערדל, וואס גייט נישט, —  
 אינגעלע, דינגעלע-דינגל.

י. שטיינבערג

### דאס אייזל און דער לייב

דאס ערשטע מאל אין לעבן האט דאס אייזל געזען ווי דער לייב שלאפט. האט זיך  
 דאס אייזל געוואונדערט און געפרעגט: שלאפט דאך די לייבן גלייך ווי מיר. — זי  
 האלטן זייערע אויגן ווען זיי שלאפן פונקט ווי מיר. — זיי לייגן אונטער זייערע פיס  
 אונטערן בויך גלייך ווי מיר. ס'פארוואס אין דער לייב אזוי בארוימט געווארן?  
 דאס האט געהערט דער הונט. און געזאגט: — די נאריש אייזל איינער, עס איז  
 טאקע וואר! דער לייב שלאפט אזוי ווי אן אייזל. אבער ווען ער איז וואך, איז ער  
 דאך א לייב.

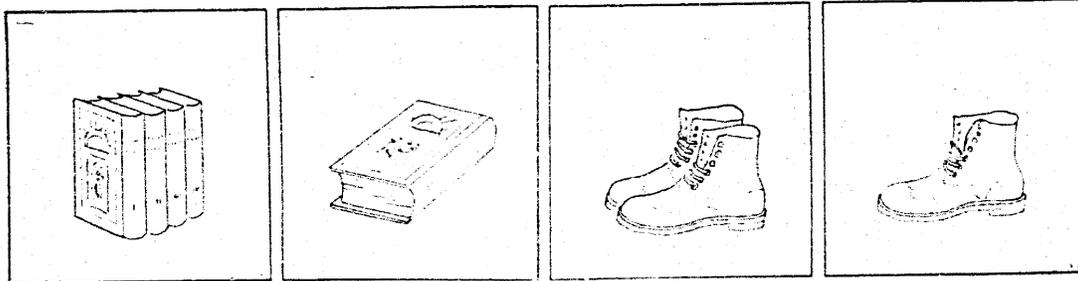
י. קאמינסקי

### פאלקס-לידל

קעסטעלע, קעסטעלע,  
 גיב זיך א דריי!  
 ווינטעלע, ווינטעלע,  
 גיב זיך א וויי!  
 הענדעלע, הענדעלע,  
 גיב נאך א קריי!  
 הינדעלע, הינדעלע,  
 לייג מיר אן איי!

### לויף און שפיל

לויף און שפיל,  
 שפיל און לויף,  
 זינג און שפרינג  
 אויפן הויף.  
 אויפן הויף  
 קינדער פיל, —  
 פריילאך זיין  
 וועט די שפיל.

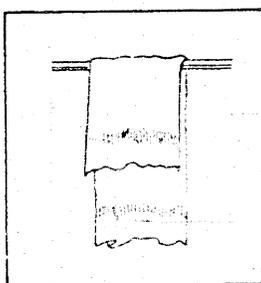


ביכער

בוך

שיך

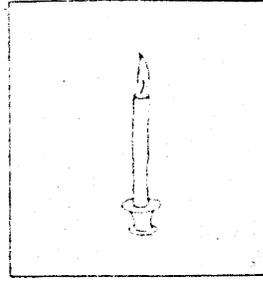
שיך



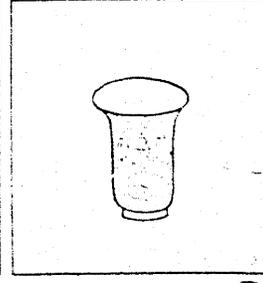
האנטוך



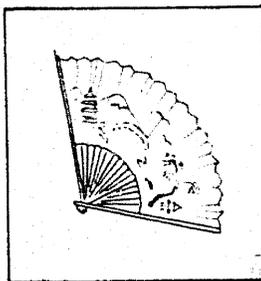
ליכטער



ליכט



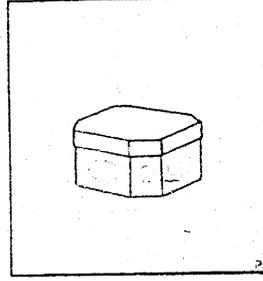
בעכער



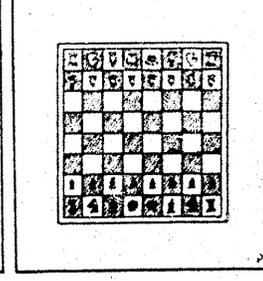
פאנען



פריכטן



שאכטל



שיך

אנט	ליכט	שיך	בעכער	האנטוך	שאכטל	שיך	שיך	שיך
פאן	זינען	שטייט	פאנען	פריכטן	ליכטער	הוישט	הענט	פריי
עסן	האט	נאכט	לאכט	פאנערס	ביכער	אויפן	ליגט	דער
אויף	מיט	דאכן	לייענט	פרינקט	ברענען	אינגל	נומע	פון
אין	קריכט	מידל	קויפט	געבראכט	שפילן	בריינג	דאט	אין
אין	בראגן	קאפן	ברוינען	ליכטערס	בעכער	פרייען	די	אין

ה ד ק פ פ ה כ ד ב ט ש ד ג נ ל מ א א ע ו י ו י י י י  
 ה ר ק פ פ ק ח ב ק ה ס ט ש ד ג נ ל מ א א ע ו י ו י י י



# שלאה, שלאה

שלאה, טייערע שלאה!  
 דער פאסטוך היט די שאה.  
 היט שאה און דינדער.  
 היט אפ אלע קינדער.  
 אלע קינדער שלאפן  
 טר און טויער אפן.  
 אפן טר און טויער,  
 פארט אריין א פויער,  
 א פויער פארט אריין  
 מיט קארן און מיט לייך,  
 שלאה מיין טייערע און.

## ער קען ניט

סאפע: בערעלע פארמאך די טיר!  
 בערעלע: סאפע איך קען ניט.  
 סאפע: מו א דריי דאס הענטל וועט זי זיך פארמאכן.  
 בערעלע: סאפע איך האב געדרייט, אבער עס פארמאכט זיך ניט.  
 סאפע: מו א דריי שטארקער דאס הענטל.  
 בערעלע: איך קען ניט דרייען שטארקער דאס הענטל, עס מוט זיין.

## רעטענישן:

10. ער האט א קרוין און איז ניט קיין קעניג.  
 ער זינגט און איז ניט קיין זינגער.  
 ער וועקט און איז ניט קיין ווינגער. ווער איז ער?
11. וואס איז דאס וואס מען דארף און מען מוז שטענדיק געדענקען.  
 שטענדיק האלטן ווען מען גיט עס אן אנדערן?
12. וואו וועט איר טיך זייער אפט, וואו איר ווייט קיינמאל ניט געווען  
 און וועט קיינמאל ניט זיין?
13. איך בין ניט קיין קוסט, אבער איך בין פיל מיט בלעטער.  
 איך בין ניט קיין קלייד, דאך בין איך גענייט.  
 איך בין ניט קיין טאן, ניט קיין פרוי, ניט קיין קינד,  
 איך האב אבער א רוקן, ווער בין איך?
14. וואס איז געווען סארט?  
 וואס וועט זיין געכטן?
15. איך געפין זיך אין שאה, אין פאל, אין קוואל, שטול, אין פיל, אין גרויל  
 און קיינמאל גיט אין בער, אין שער, און מער. ווער בין איך?

# שלינגען קערלאך

שלינגען קערלאך  
איז געשעלאך  
קנדער קליין און גרויס.  
עסס איר פרום  
ווארפט די קערלאך ארויס.

## דער בלינדער און דער הויקער

א בלינדער איז און און טראגט אסאך סאך און דערפון א הויקער. וואס  
ווי אפ דער בלינדער? — א טום טאגן. און פון און די טראנסט שוין א פעלק?  
ענטפערט דער הויקער: — עס פון טאקע נאך וויין ווער פון ווייל די האסט עדיש  
געפנט אין אים.

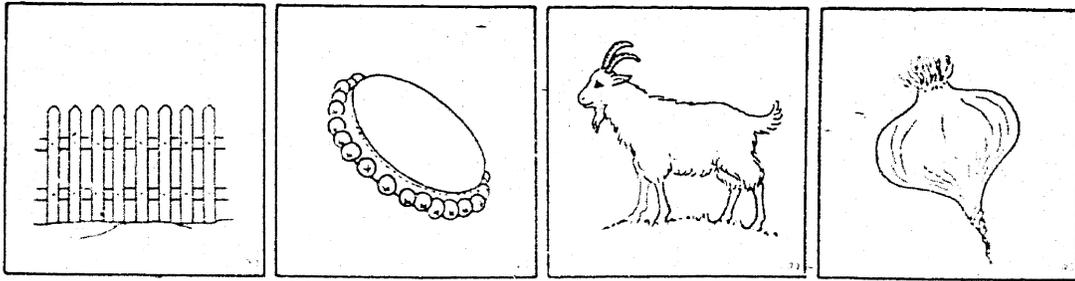
איידע סאג

# איר ביי איר פאך

און אן עס דעקענט אין דרויסן,  
וואס מאכט עס פון אים?  
איר האב פון א וויי  
אין די מילן די גרויס.  
און בויבעטלאך איר  
פון געל, וויס און גרויס —  
ווארפ איר די  
אדער און אדון.  
איר ביי מיט די שיין  
און שפיל זיך און שפיל  
און פאך איר די  
וואו נאך איר וויל.

## רעטענישן:

16. פירל ברודער טראגן אין היסל.
  17. וואס פאך א וואסער איז אן זאכד.
  - וואס פאך א קעניג איז אן א לאנד?
  18. אן אייערן און אן אייגן אין פירט א בלינדן.
- ווער סלאך:
- א גום ווארט ברענגט א גומן ענטפער.
  - ווענט האבן אייערן נאכן האבן אייגן.
  - ניש דאס איז שיין וואס איז שיין.
  - נאך דאס איז שיין וואס איז ליב.

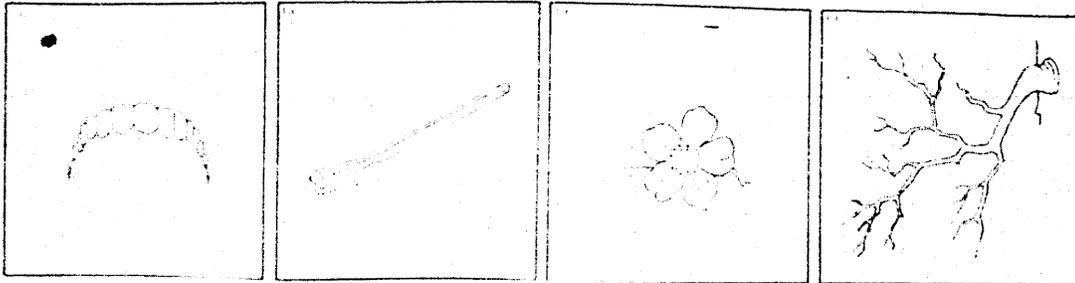


צאם

צימבל

ציג

ציבעלע

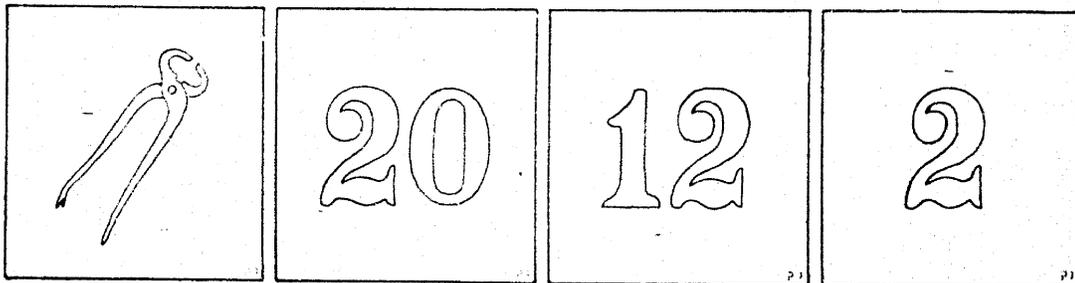


ציון

צאנבערשטל

צווים

צווייג



צוואנג

צוואנציק

צוועלף

צוויי

ציג	צווים	צוויי	צימבל	צוואנציק	ציבעלע	צוואנג	ציון	צאם
ציגן	צירל	צווייג	צוועלף	צאנבערשטל	צווייטן	דארפן	אויפן	מוזן
עסט	האם	קויפט	האלטן	טיילאך	טוינקט	האט	לויפן	מיט
דעם	דיין	האבן	וואסער	אינגלאך	וואסעם	האלט	קויפט	גיים
דער	אין	איז	אינער	אונדזער	ווארעם	ביים	טיר	ער
די	און	דאס	וואסן	אריבער	וואקסט	נארטן	זי	זיי

צ ב ק כ ד ה ר ט ד פ ה ז נ ש ט מ ס נ ז ו ע ו י ו א א י י  
 3 ק ק כ כ ס פ פ ל ז נ ש ט א מ נ א ל ל א י י

# צײַפעלע

עס האָט די קלײַנע צײַפעלע  
פאַרקניפּט דאָס מויל— אַ קניפעלע...

— אַ צײַפעלע, וואָס ווײַנסטו —  
צוויי עפעלאַך — דאָס מײַנסטו ?  
— אַ, נײַ, נײַ, נײַ —  
ווער זאָגט עס, און אײַך ווײַן ?

עס האָט די קלײַנע צײַפעלע  
פאַרבײַסן זיך אַ ליפעלע...

— אַ, צײַפעלע, וואָס ווײַנסטו —  
און עפעלע — דאָס מײַנסטו ?  
— אַ, נײַ, נײַ, נײַ —  
ווער זאָגט עס, און אײַך ווײַן ?

און עס טרײַסלט זיך אײַך קעפעלע  
צוזאַמען מיט אײַך צעפעלע,

— אַ, צײַפעלע וואָס ווײַנסטו —  
דריי עפעלאַך — דאָס מײַנסטו ?  
— אַ, נײַ, נײַ, נײַ !  
אײַך ווײַל אַ קוש — נישט מײַן !

(לײַט ל. פאַלסטאַי.)

## די געשמאַקע באָרן

אַ באלעכאַס האָט געשיקט זײַן דינער קויפן באָרן. דער דינער איז געקומען און  
קראָם און געבעטן די געשמאַקסטע באָרן.  
דער קרעמער האָט געפרעגט: „וואָפּיל באָרן?“  
— פיר פּונט — האָט דער דינער געענטפערט.  
דער קרעמער האָט גענומען וועגן די באָרן. אבער דער דינער האָט געזאָגט:  
„נײַן נײַט די גוט מיר בעסערע.“  
פאַרהויב איינע וועסטו זען און די באָרן זײַנען זײַער געשמאַק. האָט דער קרעמער  
געזאָגט.

— ווי אזוי וועל אײַך וויסן און אלע זענען געשמאַק. און אײַך וועל פאַרזוכן נאָר  
איינע ? — האָט דער דינער געזאָגט. און ער האָט פאַרזוכט פון אלע באָרן.  
ווען דער באלעכאַס האָט געזען די באָרן האָט ער גלייך זײַן דינער אַוועקגעשיקט.

ד ע ס ע נ י ש :

- 19. און אַ האַק און און הענט.
- און אַ דאָך און און ווענט.
- און פענצער, און און אַ מיר.
- מאָך אײַך אַ שטיבעלע פאַר מיר.

ו ו ע ר מ ל א ד :

- און מען שיקט אַ נאָר אויפן מאַרק. פרייען זיך די קרעמער.
- אַ בלינדער איז קראַנק אויף די אויגן.
- אַ מײַבער איז קראַנק אויף די אויערן.
- אַ שטומער איז קראַנק אויפן מויל.
- און אַ נאָר איז קראַנק אויף אלע גלידער.

## טויבן

ווערט נאך טאג אין טויבן הייז  
פליגל קלאפן: לאוט ארויס!  
אויפגעמאכט דעם טויבנשלאג,  
אין ארויס מיט האק און פאק.

## די שוועקעלאך זענען טובע

א פאפער האט געטיקט זיין אינגל אין קראם קייפן שוועקעלאך. דאס אינגל  
האט געבראכט די שוועקעלאך. דער פאפער זיך אנציהיטן ברענגן זיי ניט.  
— וואס פאר א שוועקעלאך האטו מיר געקויפט? זע זיי ברענגן דאס ניט.  
— ניין פאפער ענטפערט דאס אינגל. — די שוועקעלאך זענען זייער גוטע און  
האט אלע אויסגעפרייבירט אין אנגעזונדן האפן זיי געברענגט.  
(רפאל גוטמאן אידוים)

איידע מאזע

## הענדעלע

הענדעלע, הענדעלע,  
קעמעלע דוים,  
איך האב פאר די קערענדלאך,  
ברעקעלאך ברויט.  
גיב מיר א פעדעל  
גיב מיר צוויי,  
וועק מיר צום אויפשטיין,  
גיב מיר א קרוי.

## הינדעלע

הינדעלע, הינדעלע,  
קווא, קווא, קווא,  
וואו איז דיין געסטעלע?  
אטא דא.  
וואס זיצסטו אין געסטעלע,  
און שרייסט אוי וויי?  
דאס זאג איך אן די ניט,  
אז איך האב פאר דיך אן איי.

## רעטענישן:

20. וואס איז דער אינטערשיד צווישן נעכטן און היינט אין דער צייט?
21. אין דערפרי גייט עס אויף פיר פיס, מיטאג צייט אויף צוויי פיס, און אויף דערנאכט אויף דריי פיס, ווער בין איך?
22. ווייסע מויער, א געלע מויער, וויל מען צוקומען צו דער געלער מויער, מוז מען צעברעכן די ווייסע מויער.
23. צוויי ברידער זיצן אויף איין בוים און זען זיך קיינמאל ניט.

### טאשן האב איד

לא איד זיך,  
 לא איד זיך,  
 עס קעמל עפעס נאשן.  
 פדענט מען מיד,  
 פדענט מען מיד,  
 דאס א פעני צו באשולן.  
 ענטפעד איד,  
 ענטפעד איד,  
 איד זעל פאל איד דאס מאלן.

טאשן האב איד,  
 טאשן האב איד,  
 פול און פול מיט גאד ניט!  
 ארט עס מיד,  
 ארט עס מיד,  
 טאקע גאד א דאז ניט.  
 קלינג איד מיד,  
 קלינג איד מיד,  
 מיט די פוסטע טאשן.

(לייב ל. טאלסטא)

### דער לייב, דער בער, און דער פוקס

א לייב מיט א בער האבן באקומען א שטיק פלויה און האבן ניט געקאנט מיטן פלייש זיך צעטיילן. האבן זיי אנגעהויבן זיך צו שלאגן, און קיין איינער פון זיי האט ניט געוואלט נאכגעבן. האבן זיי זיך געשלאגן און געשלאגן ביז זיי זענען מיר געווארן. מידע זענען זיי געבליבן ליגן אויף דער ערד. א פוקס האט דערנען דאס שטיק פלייש האט ער עס א טאג געסאן און אין דערמיט אנטלאפן.

ה. טאלד

קאמפניק

### איד קעז א אינגל

איד קעז א אינגל,  
 וואס איז מער צינגל,  
 ווי אינגל.  
 גלעקלעך מיטן צינגל,  
 נאך קלינגל-קלינגל,  
 עס דעדט,  
 און דעדט, און דעדט!  
 וואקסט זיך דאס אינגל,  
 ווערט מער צינגל,  
 ווי אינגל.  
 שוין לאנג, און לאנג,  
 וואקסט און דאס צינגל,  
 נאך דאס אינגל אליין,  
 איז נאך קליין.

### בינעלאך

אינס, צוויי, דריי  
 אדער-לידער-ליי  
 עס זענען בינעלאך געווען,  
 איד האב זיי אליין געווען.  
 אינס, צוויי, דריי  
 אדער-לידער-ליי.  
 האניק האבן זיי געמאכט,  
 פון פארטאג און ביז פארנאכט.  
 אינס, צוויי, דריי  
 אדער-לידער-ליי.  
 האט מען בינעלאך פארנארט  
 און דעם האניק איסגעשארט,  
 אינס, צוויי, דריי  
 אדער-לידער-ליי.





# די קאץ אין מארק

אינס און צוויי, און הויך און שטארק!  
 גייט די קאץ ארויס אין מארק.  
 קויפן רעטאך, קויפן ריבן,  
 קויפן אנערקעס און כריין!  
 קומט זי אויפן מארק צוגיין —  
 ערשט עס איז גאדנישט גיט געבליבן.  
 ווייס די קאץ גיט וואס צו טאן, —  
 טו און מאך — וואס היינט מען אן!  
 כאפט זי ערנעץ וואו א בייך,  
 און אנטלויפט אויף שנעל אהיים.

## ב א ה ע ל ט ע נ י ש

פייגעלע מיט בערעלען האבן זיך געשפילט אין באהעלטעניש. בערעלע האט זיך באהאלטן הינטערן אויזן. פייגעלע האט אים געזוכט. זי האט אים אויסגעזוכט אימערסום: אין בעט, אונטערן בעט, אונטערן טיש, און זי האט אים געפונען. פאמעלאך איז בערעלע ארויס פון הינטערן אויזעלע און געזאגט קרקו. נאכדעם האט זיך פייגעלע באהאלטן אין שאפע און בערעלע האט גענומען זוכן. בערעלע גייט צו צו דער שאפע, שרייט פייגעלע פון שאפע ארויס: זיך מיך גיט אין שאפע, איך בין דא גיטא.

(פון בוך „אידיש“ דפאל גוטמאן).

ק. בענון.

## איניק און שפייען

ש פ י צ י ק: ווער האט עס פארווייט?  
 א י צ י ק: קיינער גיט.  
 ש פ י צ י ק: איז עס ווייך אדער הארט?  
 א י צ י ק: גיט ווייך און גיט הארט.  
 ש פ י צ י ק: איז עס געשמאק אד עסן?  
 א י צ י ק: ניין, גיט געשמאק.  
 ש פ י צ י ק: איך גלויב גיט א דא האסט עפעס אין קעשענע.  
 א י צ י ק: איך פארזיכער דיר אז איך האב ש פ י צ י ק: וועסט מיר עס געבן אייב איך וועל טרעפן?  
 א י צ י ק: איך קען עס גיט ארויסגעבען פון קעשענע.  
 ש פ י צ י ק: און איך קען גיט טרעפן.  
 א י צ י ק: גיסט זיך אונטער?  
 ש פ י צ י ק: זאג וואס איז עס?  
 א י צ י ק: א לאך!

א י צ י ק: טרעה וואס איך האב בא זיך אין קעשענע?  
 ש פ י צ י ק: איך קען גיט טרעפן. זאג מיר בעסטער.  
 א י צ י ק: ניין, דו טוזט טרעפן.  
 ש פ י צ י ק: ווער האט עס דיר געגעבן?  
 א י צ י ק: קיינער האט עס מיר גיט געגעבן.  
 ש פ י צ י ק: וואו האסטו דאס געקויפט?  
 א י צ י ק: איך האב עס גיט געקויפט.  
 ש פ י צ י ק: ווי אזוי קומט עס צו דיר אין קעשענע?  
 א י צ י ק: עס איז דארט אויסגעוואקסן.  
 ש פ י צ י ק: וואס פאר א קאליר האט עס?  
 א י צ י ק: עס האט גיט קיין קאליר.  
 ש פ י צ י ק: איז עס פון שטיין?  
 א י צ י ק: ניין, שטיין וואקסט גיט.

# די באבע דאבע

(לויט אן אלט ענגליש ליד)

ערשט קינד:

גיי זאג באבע דאבען,  
גיי זאג באבע דאבען,  
גיי זאג באבע דאבען,

אז א האן אין הויף איז טויט,

צווייט קינד:

איב זי וועט מיר פרעגן,  
איב זי וועט מיר פרעגן,  
איב זי וועט מיר פרעגן,

פון וואס דער האן איז טויט?

צווייט קינד:

וואס דו זאנסט מיר הער איד,  
וואס דו זאנסט מיר הער איד,  
וואס דו זאנסט מיר הער איד,

אבער וועלכער האן איז טויט?

ערשט קינד:

ער האט זיך דערווארגן,  
ער האט זיך דערווארגן,  
ער האט זיך דערווארגן,  
מיט א הייפטל קרויט.

ערשט קינד:

אט יענער געלעד האן,  
אט יענער געלעד האן,  
אט יענער געלעד האן,

וואס זיין קאם איז פייער הויט.

צווייט קינד:

וואו איז באבע דאבע?  
וואו איז באבע דאבע?  
וואו איז באבע דאבע?

זאג איד איד דער האן איז טויט.

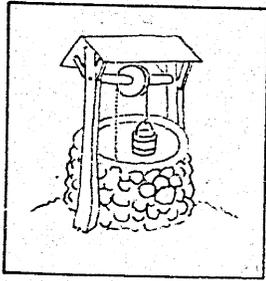
ערשט קינד:

זי איז בא זיך אין קיד,  
זי איז בא זיך אין קיד,  
זי איז בא זיך אין קיד,

און באקט פאר קינדער ברויט.

רעסענישן:

28. פון וואלד קומט עס ארויס,  
און בלייבט שמיין אין הויז.
29. ער שפיוזט אין הארבעט, און ווארעמט אין ווינטער,  
ער דערפרייט אין פרילינג און קילט אין זומער.
30. וואס פאר א רעגנשירעם טראגט דער פרעוידענט ווען עס רעגנט?
31. איד שוועב ארום אומעטום,  
לאז נאך זיך קיין שפרינקעלע,  
איד אליין בלייב זיך שמיין  
ערגעץ אין א ווינקעלע.



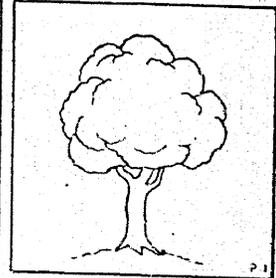
ברנעם



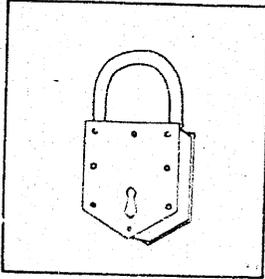
שירעם



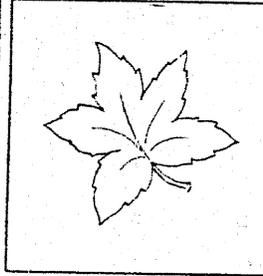
בעזים



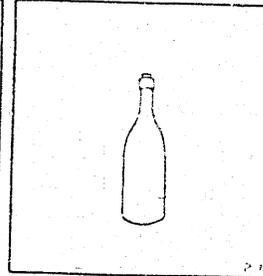
בוים



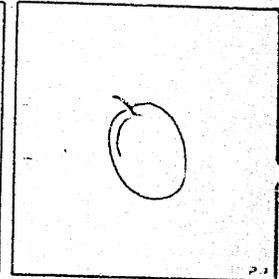
שלאם



בלאט



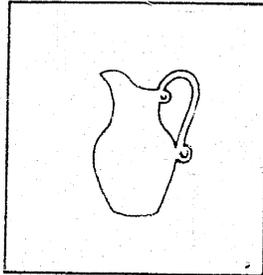
פלאש



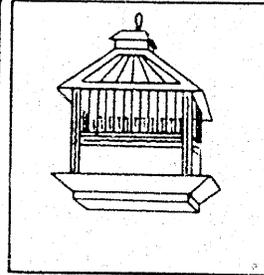
פלוים



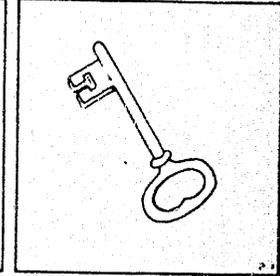
קרױן



קרונ



שטייג



שליסל

קרױן	שטייג	פלאש	שלאם	בעזים	פלוים	בלאט	קרונ	בוים
הייז	בלום	קערט	שליסל	ברתעם	שירעם	ארום	אויפן	האם
גייט	וואלד	פעלד	שטוב	שליסם	גארטן	פליט	צאם	קאפ
עס	פון	אויפן	שעפט	וואסער	רעננט	פויגל	קוים	מען
די	מיר	מיר	געווען	מראנט	ווארעם	זייגען	איז	צום
א	איז	מיט	קינדער	וואקסט	איינמאל	דאס	דעם	צו

ב ק פ ה ס ד מ ש ט ז נו צ ז כ ד ו נ ע א ו י ו י י י י י י י י  
 ק פ ה ס ד מ ש ט ז נו צ ז כ ד ו נ ע א ו י ו י י י י י י י י

### מיט א גילדערנעם קרוג

מיט א גילדערנעם קרוג,  
 מיט א גילדערנעם קרוג  
 קומט די טאכטער פון קיניג צום ברונעם;  
 שטייט די זון ביים ראנד,  
 און לאכט נאכאנאנד,  
 און פאלט און צעשיט זיך אין ברונעם.  
 א בורבל, א בלעזל,  
 א גילדערנעד העזל  
 לויפט ארום גילדערנעם קרוג;  
 און די טאכטער פון קיניג  
 שעפט וואסער און זונען,  
 וואסער און זונען  
 און גילדערנע דינגען פון ברונעם.

רעם ענין:

- 32. א וועכטער א היטער.
- א געברענגטער א געשמידטער.
- ניט אליין נעמט ער.
- ניט דעם צווייטן ניט ער

אליעזר גרינבערג

### דער קליינער מאלער

איך האב א פען און האב א טינטער,  
 איך האב אויך פארבן אלערליי:  
 מאל איך אויס אין מיטן ווינטער  
 און עפלבוים מיט צווייט ווי שניי.  
 מאל איך אויס אין מיטן זומער  
 א זאנערנבע און א פראסט:  
 דערזעלבע עפלבוים א שטומער,  
 שטייט דעם קאפ אראפגעלאזט.  
 איך מאל מיר אויס אין מיטן פריילינג  
 א טיפן, ווייכן, ווייסן שניי:  
 אינגלאך צוויי—א שיינער צווילינג—  
 שליטלען זיך מיט פריידגעשריי.  
 און אין הארבסט, אויף גרינע פעלדער  
 קארגט די זון קיין שטראלן שין:  
 איך מעק און קלעק און מאל אויס ווידער—  
 וואס עס פאלט אין קאפ מיר איין.

## א בריוו

מיין ברודער האט א פעדער, מינט און פאפיר,  
מיין ברודער קען שרייבן א בריוו.

איד האב ניט קיין פעדער, קיין מינט און פאפיר,  
שרייב איד מיטן פינגער אין זאמד  
צו מיין באבען און זיידן און ווייטזוייטן לאנד.

וועט מיין באבע און זיידע קומען אויף א שוף  
פון ווייטזוייטן לאנד.  
און מיין באבע און זיידע וועלן לען מיין בריוו  
געשריבן אין זאמד —  
מיט מיין אייגענער האנט.

יצחק קאצענעלנבאן.

## זי שלאגט זיך גאר!

זיסעלע איז אראפ אין גארטן געזענענען זיך מיט אירע בלוסקן. די בלוסקן  
זענען שוין געווען פארוועלקט. זי האט זיך געוואלט געזענענען מיט די פייגעלאך  
זענען זיי שוין געווען אוועקגעפלוויגן. זיסעלע האט אומעסיק און שמיל געזאגט צו זיך:  
"דער הארבסט, דער הארבסט".

פליצלינג האט איר ווער געזעכט א קלאפ אין אקסל. זיסעלע האט זיך אומגעקוקט  
— אן עפל אן עפל איז פון בוים אראפגעפאלן. זי האט אים אויפגעהויבן און מיט א  
געלעכטער א זאג געסאן: "דו שלאגסט זיך גאר עפעלע? וועל איד זיך דערפאר  
אייפעסן..."

און זיסעלע האט מיט אירע קליינע ווייסע ציין דאס עפעלע איינגעכיסן.

אברהם רייזען

## הארבסט

עס איז דער הארבסט געקומען,  
עס וועלן בוים און בלוסקן,  
געלע בלעטער, זע איד,  
וואלנערן זיך אום.

עס קומט א ווינט א קאלטער  
פייפט א לידל צו.  
און די ארימע-בלעטער  
האבן ניט קיין דו.

## דאס אינגל און די וועכטער

א אינגל האט געוואלט פארוואנדלן פון די שיינע עפל אין א סאד. האט ער געווארט  
 ביי וואסער די דריי וועכטער וואס האבן באוואכט דעם סאד זענען איינגעשלאפן. דאן  
 איז דאס אינגל אריין אין סאד און אנגעריסן עפל. ווען ער איז געגאנגען צוריק האט  
 זיך איין וועכטער אויפגעכאפט און געזאגט צום אינגל: „אויב די וועסט מיר אוועק  
 געבן א העלפט פון די עפל וואס די האסט אין נאך א האלבן עפל. אבער זאלסט נישט  
 שניידן מיט א מעסער. וועל איך דיר לאזן גיין“.

האט דאס אינגל געסאן אזוי און געגאנגען ווייטער. כאפט זיך איך דער צווייטער  
 וועכטער און זאגט צום אינגל דאס זעלביקע: „אויב די וועסט מיר אוועקגעבן א  
 העלפט פון די עפל וואס די האסט אין נאך א האלבן עפל. אבער זאלסט נישט שניידן  
 מיט א מעסער. וועל איך דיר לאזן גיין“.

האט דאס אינגל אזוי געסאן און געגאנגען ווייטער. האט זיך אויפגעכאפט דער  
 דריטער וועכטער און געפאדערט פון אינגל דאס זעלביקע. האט דאס אינגל צום דריטן  
 סאל געמוזט אזוי טאן. ווען ער איז ארויס פון סאד האט ער זיך געכאפט אן ער  
 האט גאר קיין עפל נישט.

וויפיל עפל האט דאס אינגל אנגעריסן אין די אזוי האט ער זיי געטילט צווישן  
 די וועכטער? איר דארפט געדענקען אז די האלבן עפל האט דאס אינגל נישט געמאכט  
 אפשיידן.

אסתר סינגל

יצחק קאצעניעלעבאן

### שפיל

איך און דו, די און איך —  
 נאָ-נאָ-נאָ-נאָ!  
 לאָבן הויך און שפילן זיך,  
 לאַ-לאַ-לאַ-לאַ.

לאַמיר אויסטאן זיך די שיד,  
 שפילן קאץ און מוזן —  
 אט אזוי און אט אזוי,  
 רעדל איין און רעדל אויס.

דו די קאץ, איך — די מוזן,  
 זאלסט זיך נאר נישט דראפן,  
 דו — אריין איך — ארויס,  
 ווער וועט וועמען כאפן?

### הארנסט

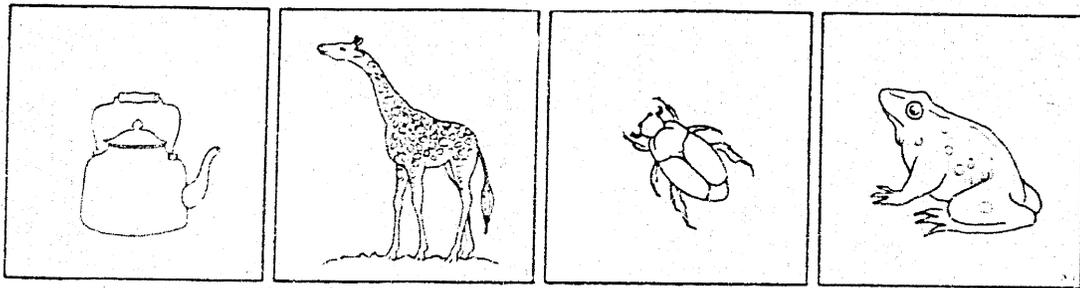
דער ליבער וומער  
 איז אוועק,  
 דעגנט קאפען  
 נאנצע טעג.

נאטע ווינטלאך  
 בלאזן קאלט,  
 טרייבן די פינגל  
 פון דעם וואלד.

פייגעלאך, פייגעלאך,  
 פליט מיט גליק,  
 געזונטערהייט נאר,  
 קומט צוריק.

ווערסט לאך:

אז נאט וויל שיסט א בעזיס.  
 א ברונעם שעפט זיך אויך אויס.  
 אז א נאר ווארפט א שטיין אין ברונעם אריין,  
 קענען אים קיין צען קלוגע נישט ארויסנעמען.  
 דאס עפעלע פאלט נישט ווייט פון בוים.  
 דער קרוג נישט אזוי לאנג אום וואסער ביי דאס אויער רייסט זיך אפ.  
 א שלאס איז נאר געמאכט געווארן פאר אן ערלאכן סאן.

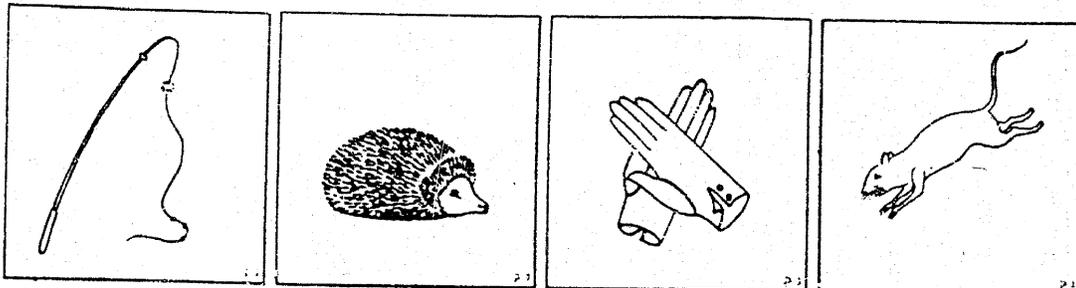


משיניק

זשיראף

זשוק

זשאבע

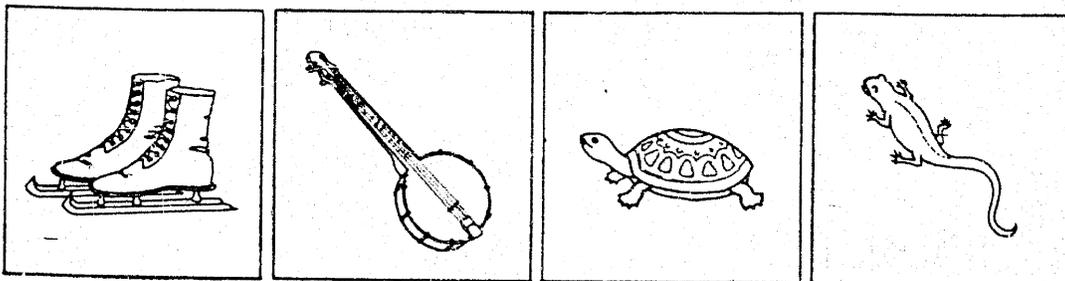


ביימס

יאוש

הענטשקעס

שמישור



גליטשערס

באנדזשא

טשערעפאכע

יאשמישערקע

זשוק	זשומען	זשאבע	זשיראף	גליטש ישיך	משיניק	גליטשם	ביימסן	ביימס
דאס	וואלד	שמישור	טיאלנא	זשאלעוועם	סאזשעלקע	קנאקם	קאכן	זיך
קוים	לעכס	בינען	אינגלאך	יאשמישערקע	משיניקעס	פרויען	איוון	טימ
וואס	איין	האלדז	זשיראפן	בלאנדזשעם	זשוקעס	לאנגען	טיי	זשע
אין	אויפן	קריכט	שווימס	שמישערבאמע	פרייטיק	האבן	שמישאור	ער
פול	פילע	נארטן	זשאבעס	פארזשאווערם	זשיפעס	לויפם	זיי	זי
די	אן	פליען	גליטשן	פארבלאנדזשעם	שווימס	איף	זין	א

es, es, es, טשערעפאכע, באנדזשא, קנאקס, זשא, es.

### § נאם

הערד' האט אמאל געטאן א נאם,  
 היפטשא, היפטשא.  
 האט עס אפגעקלונגען ווי א שאם,  
 היפטשא, היפטשא.

אבער הערד' איז געווען צו פויל,  
 ארווא, ארווא,  
 האט ער ניט פארשטעלט זיין מויל,  
 אהא, אהא.

טראכט זי. וואס ארעגן מיט אמאל —  
 טריש-טראש, טריש-טראש?  
 און זי עפנט איר פאראסאל  
 קלאש-קלאש, קליש-קלאש.

נהום יוד

### צוויי זשאבעס

זומער אונט, גרין און שטיל,  
 אין די גראזן פייפט א גריל,  
 און דער אלטער וואלד פארקלערט,  
 פון דער ווייטן שטייט און הערט.

לעבן טייכל אויף א שטיין  
 זיצן זשאבעס צוויי אליין,  
 פיינע, דיקע זשאבעס צוויי —  
 און זיי רעדן זיך אזוי:

— קווא-קווא-קווא, — עם ווערט שוין קאלט,  
 אט איז שוין אויס זומער באלד!  
 — אט אויס זומער! קווא-קווא-קווא,  
 עם איז א מאדנע וועלט אזא! ...

און ארום איז פריש און קיל,  
 דעדן זיך די ביימער שטיל ...  
 און די שאטנס קרום און גלייך  
 פאלן אויפן שטילן טיך.

ל. וואונטיק

### געפרענט און געענטפערט

- וואס איז דער אינטערסיד צווישן א מענטש און א בוך?
- א מענטש האט בלוז צוויי זייטן און א בוך האט פיל זייטן.
- מיט וואס זענען אייער ענלאך צו פעטש?
- ביי דע באנוצט מען אויף באקן.

### די האק און די זעג

אין א קאלמן מאג אין הארכטם, זיינען צוויי פויערס געגאנגען אין וואלד נאך האלין. איינער האט געהאט א האק, און דער צווייטער — א זעג. אז זיי האבן אויסגעד קליבן א בוים, האבן זיי זיך גענומען קריגן. איינער האט געזאגט: דעם בוים דארף מען אראפהאקן. דער צווייטער האט געזאגט: ניין, מען דארף אים אראפזעגן. רופט זיך אן א דריטער פויער: „איך וועל אייך באלד איבערבעסן: אייב די האק איז שארף, איז בעסער צו האקן. נאר אייב די זעג איז נאך שארפער. איז בעסער צו זעגן.“ ער האט גענומען די האק און געפרוכט האקן דעם בוים. אבער די האק איז געווען אזוי טעמפ, אז מען האט מיט איר אין גאנצן ניט געקענט האקן. האט ער גענומען די זעג, איר זיי געווען א שלעכטע און האט אינגאנצן ניט גע- שניטן. דאן האט דער דריטער פויער געזאגט: „ווארט צו ברודער, קריגט זיך ניט. די האק האקט ניט, און די זעג זעגט ניט, שארפט פריער אן די האק און מאכט צורעכט די זעג, וועט איר שפעטער צייט האבן זיך צו קריגן.“

רבקה גאלין

### ווער ווייסט וואו?

טשינג'טשאנג'טשו,	טשינג'טשאנג'טשו,
ווער ווייסט וואו? —	ווער ווייסט וואו? —
אויף גענאלטע קעפעלאך,	זענען די כינעזעדלאך
באמבלען לאנגע צעפעלאך.	מיט די קודצע נעזעלאך.
טשינג'טשאנג'טשו,	טשינג'טשאנג'טשו,
ווער ווייסט וואו? —	ווער ווייסט וואו? —
שיינע מאנדל אייגעלאך,	אינגעלאך מראגן קליידעלאך,
בוקן זיך ווי פויגעלאך.	הויזן מראגן מיידעלאך.
טשינג'טשאנג'טשו,	טשינג'טשאנג'טשו,
ווער ווייסט וואו? —	ווער ווייסט וואו? —

ד ע ס ע נ י ש :

33. אליין בין איך א נארניט.  
 טאקע א שפאס  
 א פוסטער פאס.  
 און ווערט בין איך א האר ניט,  
 דאך דארף מען גאר ניט קלערער;  
 ווען איינער ניט  
 מיר עפעס מיט.  
 גיב איך אים צען טאל מערער.

זויער טלאך:

האק ניט קיין משייניק.  
 דעם קלונג העלפט א ווארט. דעם נאר העלפט קיין ביימס אויך ניט.

# נאטור קלאנגען

(קינדער אין קרייז. דריי גרופעס: א ווינט-גרופע, וואלד-גרופע און טייך-גרופע.)

א ל ע : עם קומט צו פליען גאנץ געשווינד

פון ערגעץ-וואו א ווינט.

עד בלאזט, עד בלאזט.

(בלויבן שפיל)

(ווינט גרופע כאפט אינטער מיט פארמאכטע טיילער)

וו... ווו... ווו...

א ל ע : עם הערט זיך צו צום ווינט דער וואלד,

און ענטפערט אפ אים באלד.

עד הוישט, עד הוישט...

(בלויבן שפיל)

(וואלד גרופע כאפט אינטער)

וו... ווו... ווו...

א ל ע : דעהערט דעם וואלד דער גרויסער טייך,

און ענטפערט אפ אים גלייך.

עד שוימט, עד שוימט...

(בלויבן שפיל)

(טייך גרופע כאפט אינטער)

ש... ש... ש...

א ל ע : ווינט, און וואלד, און טייך, און פעלד —

עם קלינגט, עם זינגט די וועלט.

עם קלינגט, עם זינגט די וועלט.

ב. מודילקאוזסקי

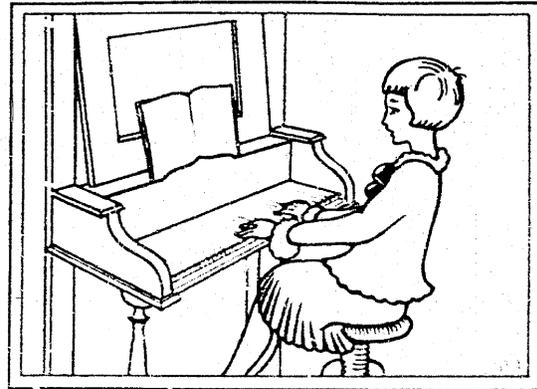
## ק י נ ד ע ר

וויפיל פלעדערן האט א פיש?  
 וויפיל פליגלען האט א האץ?  
 וויפיל זייטן האט א פאן?  
 וויפיל ארבל האט א דעקל?  
 וויפיל עקן האט א שמעקל?  
 וויפיל טעג האט א וואך?  
 ווען שרייען קינדער נאך?

ווער פון איך וועט מיר זאגן  
 וויפיל רעדער האט א וואגן?  
 וויפיל ווינקלען האט א הויז?  
 וויפיל אויגן האט א מויו?  
 וויפיל פינגער האט א האנט?  
 וויפיל קאנטן האט א וואנט?  
 וויפיל פיס האט א מיש?



יאנקל דײם אויף אַ בעײם



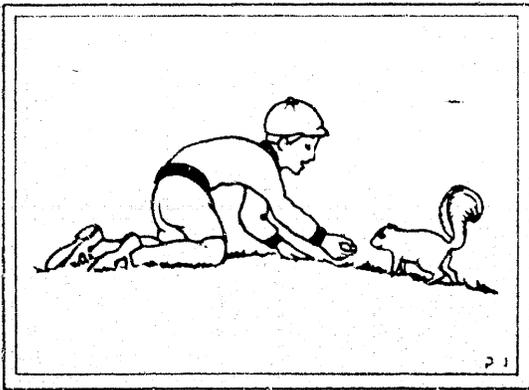
דוטעני שפילט אויף איר פיאנא



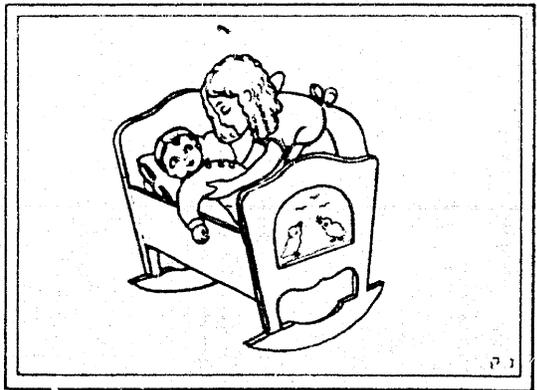
דוטארדזש שפילט אויף זײן הארמאניקע



אַ יאפאנעזיש און אַן אינדיאַנער



יאסל גיט דער ווענערקע די יאדע פון אַ גוט



יעסעלע ליינט איר ליאלקע שלאפן

1. וואו האט איר געזען אַ ווענערקע?
2. מיט וואס אונטערשיידן זיך די יאפאנער און די אינדיאַנער קינדער פון די ווייכע קינדער?
3. מראכט צו אנדערע זאצן צו די בילדער.

## וועווריקל

דער פויגל עסט פון שיסעלע,  
דער העלפאנט גראכט אין שניי, —  
וויסנט, וועווריקל, די ניסעלאך?  
אויף הינטערפיסלאך שטיי.

ווארפט וועווריקל דאס עקעלע,  
די ציינדלאך ווייזט און לאכט.  
נו, גיב א גלעט מיין בעקעלע,  
גיב איד דיר גיס אמאך.

נאך וועווריקל מיט פיסעלאך  
דערשרעקט זיך און אנטלויפט. —  
אומזיסט אויפיל ניסעלאך  
האט איד הינט אנגעקויפט.

ז. האדינסקי

## וויין נישט, וויין נישט!

וויין נישט, וויין נישט, ליאלקע,  
וויין נישט טייער קינד!  
איד עמיינדא ביי א שיסעלע  
און וואש דין וועט אצינד!  
איד דריי אויס נאך א שטיקעלע —  
ווערט ווידער אלצדינק דין!  
איד הענג אויס אויף א שטריקעלע —  
וועט געוואשן טיין!

איד ווייך דין העמד און ליבעלע,  
איד ווייך דין שרינעל און  
טיבעלע און היבעלע —  
דיין מוט אלצדינק זיין!  
פרעסל פרעס דאס העמדעלע,  
לויף אהין אהער,  
גלעט אויס יעדעס קרויטשעלע  
גלייך אויס קרום און קוועל.

ה. הייזנבלאט

## פעדעלע האפ, האפ

ווער עס שווימט מיט שיפן,  
ווער עס פארט מיט באנען.  
ווער עס פארט אין איטאם,  
ווער אין עראפלאנען, —  
און איד וועל מיר מיין פעדעלע  
מיין האבן שוואדען שפאנען:  
העי, פעדעלע, האפ, האפ,  
פעדעלאפ, פעדעלאפ, פעדעלאפ.

### וויג-ליד

פלאפּ, פלאפּ, פלאפּ, מוידעלע,  
מוידעלע, ווייסקליידעלע,  
— נונו.

אבו-באבו אייגעלע,  
אייגעלע, מיין פייגעלע,  
— הודו.

אין דער נאכט און אין דערפון,  
טאטע-מאמע זינען היי, —  
— לילדו.

קוקלט נאכט איד דיפעלע,  
דיפעלע, מיין עופהלע (אויפעלע)  
— הודו.

### נאך קליינע קינדער

דער פרעוידענט איז אפאל געקומען אין א קליין שמעל. ער האט באוואונדערט  
די שוינקיים און ריינקיים פון שמעל. און זייער געלויבט די איינוואוינער פאר האלמן  
זייער שמעל אזוי ריין.

פארן אוועקפארן פון שמעל. טוט דער פרעוידענט א פרעגן: וועגן עפעס  
געבוירן געווארן גרויסע מענטשן בא איד אין שמעל?

— ניין — ענטפערט דער מעיאר — איד בין שוין דא אין שמעל בער ווי דרום-  
סיק יאר. אין עם-האט נאך נים געמאכטן עם זאל געבוירן ווערן א גרויסער מענטש.  
בלויז קליינע קינדער ווערן דא געבוירן.

ה. רייזנבלאט

### פופעס וויינען ניט באנאכט

ווער האט פופעס פאר די מיידלאך אייגענטראכט?  
פופעס זינען שטילע, גוטע, פופעס וויינען ניט באנאכט.

ווי איד לייג מיין קליינע פופע-נאך אין וויגעלע אריין,  
שליסט זי באלד די בלאע אייגעלאך, און זי דעמעלט רואיק אין.

פופעס וועלן זיך ניט שלאגן מיט די קינדערלאך אין נאס:  
ניין אין דרויסן ווען עם רעגנט און אין דעגן ווערן נאס.

פופעס טראגן ווייסע קליידער, גאנצע זאקן, דיינע שיד;  
אז מען צוואנגט זיי שרייען זיי ניט און זיי לאזן זיך.

לעצטע וואך האט אנדווער דאקטאר מיר א שוועסטערל געבראכט,  
אין עם קלענער פון מיין פופע און עם וויינט א גאנצע נאכט!

אנדווער דאקטאר איז א שלעכטער! בעסער וואלט ער מיר געבראכט  
נאך א קליינע שיינע פופע, פופעס וויינען ניט באנאכט.

דער עכא

(א תוויו שפטים לכתוב א בארג. די בונדער זיצט ביים פלענצער. דער נאם באהאלט זיך אין בארג א אונט  
געלט קומט ארויס זיך שפילן)

י א נ ק ע ל ע : פארטיק מיט מיין ארבעט!  
 פארטיק מיט מיין ארבעט! הרדא הרדא!  
 ע כ א : הרדא הרדא!  
 י א נ ק ע ל ע : ווער איז דארט?  
 ע כ א : ווער איז דארט?  
 י א נ ק ע ל ע : איד קום פון בארג. ווער  
 בוסטו?  
 ע כ א : ווער בוסטו?  
 י א נ ק ע ל ע : איד בין יאנקעלע.  
 ע כ א : איד בין יאנקעלע.  
 י א נ ק ע ל ע : דו בוסט נים יאנקעלע.  
 ע כ א : דו בוסט נים יאנקעלע.  
 י א נ ק ע ל ע : איד בין יא.  
 ע כ א : איד בין יא.  
 י א נ ק ע ל ע : דו זאגסט לינג.  
 ע כ א : דו זאגסט לינג.  
 י א נ ק ע ל ע : קרים מיר נים איבער.  
 ע כ א : קרים מיר נים איבער.  
 י א נ ק ע ל ע : דו בוסט א שלעכט אינגעלע.  
 ע כ א : דו בוסט א שלעכט אינגעלע.  
 י א נ ק ע ל ע : גיי אונזק פון דאנען!  
 ע כ א : אונזק פון דאנען!  
 ס ו מ ע ר : יאנקעלע וואס שרייסטו אונז?  
 י א נ ק ע ל ע : סאמע א אינגעלע האט זיך  
 באהאלטן אין בארג. ער קרימט מיר  
 איבער און רופט מיר צונעמען.  
 ס ו מ ע ר : וואס האסטו אים געזאגט?  
 י א נ ק ע ל ע : איד האב אים געזאגט אז  
 ער איז א שלעכט אינגעלע. אים געהויבן  
 זיין שפיל און אונזעקניין פון דאנען.  
 ס ו מ ע ר : רייד צו אים נאם וועסטו הערן  
 וואס ער וועט דיר ענטפערן.  
 י א נ ק ע ל ע : וואס סאכסטו אינגעלע?

ע כ א : וואס סאכסטו אינגעלע?  
 י א נ ק ע ל ע : פארטיק מיר.  
 ע כ א : פארטיק מיר.  
 י א נ ק ע ל ע : לאסיר זיין נאמע פריינט.  
 ע כ א : זיין נאמע פריינט.  
 י א נ ק ע ל ע : קום אריבער און שפיל זיך  
 איצט מיט מיר.  
 ע כ א : שפיל זיך איצט מיט מיר.  
 י א נ ק ע ל ע : איד קען נים איד סוז דא  
 שפילן.  
 ע כ א : איד סוז דא שפילן.  
 י א נ ק ע ל ע : ארי נים נים.  
 ע כ א : ארי נים נים.  
 י א נ ק ע ל ע : נא לאסיר ריידן פון דער  
 ווייס.  
 ע כ א : ריידן פון דער ווייס.  
 י א נ ק ע ל ע : וועסטו מיר שטענדיק ענט-  
 פערן אז איד וועל דיר רופן?  
 ע כ א : ענטפערן אז איד וועל רופן?  
 י א נ ק ע ל ע : זיבער וועל איד.  
 ע כ א : זיבער וועל איד.  
 ס ו מ ע ר : יאנקעלע קום ארויין עטן מיטאג.  
 י א נ ק ע ל ע : איד סוז שיין זיין.  
 ע כ א : סוז שיין זיין.  
 י א נ ק ע ל ע : א גיטן טאג! בוסט א נים  
 אינגעלע.  
 ע כ א : בוסט א נים אינגעלע.  
 י א נ ק ע ל ע : סאמע איד האב געטאן  
 אונז ווי דו האסט מיר געהויבן. איד  
 האב צו אים גערעדט נים און איצט זיי  
 גען מיר נאמע פריינט.  
 ס ו מ ע ר : ווי דו רעדסט צו אים. אונז  
 וועט ער דיר ענטפערן.

ד ע ס ע נ י ש :

34. ווי אזוי האט דו שארדווש וואשינגטאן געפיערט דעם פערטן יולי ווען  
ער איז געווען א קינד?

# א קינדער ביכל

א פונעד, א פיר,	אמאל איז געווען
א בלעטל א דריי,	א האן מיט דין,
אז זאבן פאר מיר,	און וואס איז געשען?
פארשידענע זיי.	מע ווייס שוין דערפון!
אז א יונק א האן,	דער האן האט געוועט
א טיגער א קאז,	גאנץ פון מיט א קרוי,
א יענע שטעלט אן	די האן האט געלייט
דין בוקסל און — באן.	פאר קינדער אן אן.
א שוועלבעלע פליט	א בלעטל אהער,
אדום אייף א דאל,	א בלעטל ארויף,
די זון איז געלייט	אז אט איז א בער,
מיט שטראלן א סאל.	אז אט איז א שני.
א בלעטל א הויב,	דאס בעדעלע — בו!
א בלעטל א מיט,	דאס עיגעלע — מע!
אז אט איז א טויב,	אז אט איז א קו,
אז אט איז א פייש.	א קעלבעלע זע!

לערער: טעמל, וואס פאר א געזען האבן מיר פון דער זון?  
 ס'ע'ס י: מיר האבן גאר קיין געזען נישט פון דער זון. ביינאכט איז די טאטא און ביינאכט  
 איז אן דער זון אויך ליבליך.

אלעקס בן

## צייף-לידער

3.	1.
מילדער ווינטל	איך און דו
וועבט א וועב,	און זי און ער
וואס א וואס ער:	וילן וויסן
וואסער-לעב.	ווער איז ווער.
וואסער, וואסער,	ווער איז באפער,
וואס און וואס	ווער איז נישט —
איז געקומען	זינגען מיר אעט
א געקום.	אמאדאס ליד:
אלע ווערן	אלטער באלטער
פראנק און פרוי,	פאלטער פים,
איך און דו און	און דער גורל (גורל)
איינעם, צוויי, דריי.	פאלט אויף אים.
2.	
פונדל בלויזער	
איז געפלוין	
און געבראכט	
א ברויז אהער:	
אז עס עפנט	
זיך א טויער	
און עס גייט	
אדונט ע'ד.	

# אונדזערע טעג

# די באַ

קינדער, קינדער, מאַכט אַ באַ —  
 איינער באַפֿט דעם צווייטן אַ:  
 די מאַשין איז שוין פֿאַרן —  
 יעדעס קינד איז אַ וואַגן.  
 איצט די פֿעקלאַד וואַרפט אַרײַן,  
 פֿאַסאַזשירן דאָ גענוג,  
 וועט דער דריטער קלונג באַלד זײַן —  
 דרײַט פֿון אַרײַט זיך אונדזער צוג.  
 (פֿון בוך „לעבעדיקע קלאַנגען“)

ווייסע פֿערד, שוואַרצע פֿערד,  
 צווייערליי קאַראַטן,  
 קיינמאַל ווערט נײַט אויף דער ערד  
 אונדזער שפּור פֿאַרשאַטן.  
 זיבן זיבן זינגען מיר.  
 זיבן גוטע ברידער.  
 זיבן זיבן גייען מיר  
 און מיר קומען ווידער.

ב. ספּאַלאַר

# בערל לעקער

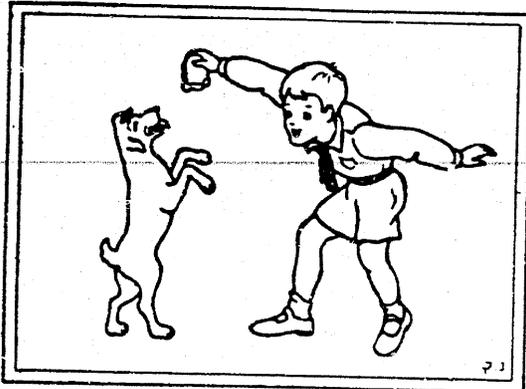
בערל לעקער איז געקומען צו דעם בעקער  
 פֿרייטיק האַלב גאָך זעקס,  
 זאָגט בערל לעקער צו דעם בעקער:  
 גיב מיר זײַס געבעקס.  
 זאָגט דער בעקער צו בערל לעקער:  
 ווייז מיר פֿריער געלט.  
 זאָגט בערל לעקער צו דעם בעקער:  
 אַט דאָס איז, וואָס מיר פֿעלט.

## דעם ענין:

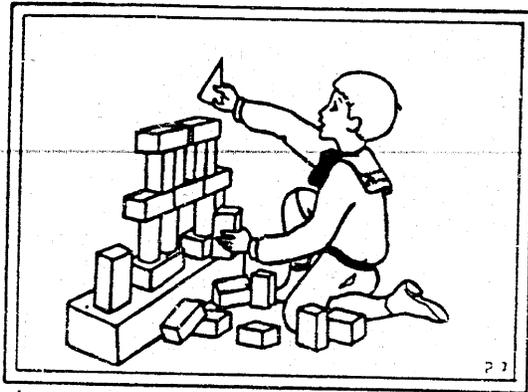
35. איך בין נים קיין מענטש, נים קיין פֿיגל, און דאָך רעד איך אַסאַל, און  
 ווייז אַסאַל, און לאָך אַסאַל, ווי אַ מענטש, און זייער אַפֿט זינג איך, ווי אַ  
 פֿיגל, איך קען אלע שפּראַכן אויף דער וועלט, אַבער קיין איינע איז נים  
 מיניע, איך הויב אָן צו רעדן, ווען איך ווער געבוירן, איך בין קיינמאַל  
 נים זינג, און דאָך ווער איך אלס, און ווען איך ווער אלס, שוואַך און  
 קראַנק, פֿאַרליר איך מיין שטייט.  
 36. פיר ברידער יאָגן זיך אין קענען זיך נים דערוואַגן.  
 37. וואָס האָט יעדער מענטש אויף פֿיל, און ער ווייס אליין נים וויפֿיל ער האָט?

## ווערסלאך:

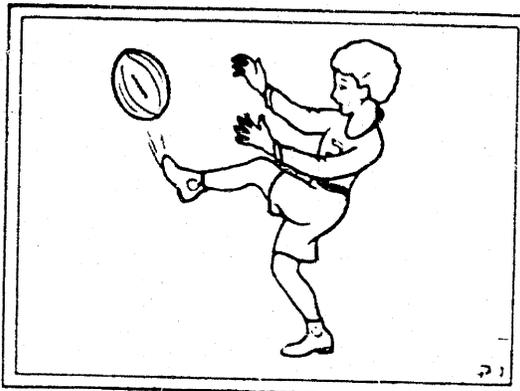
גוט ברודערשאַפֿט איז בעסער ווי רייכקייט,  
 איינער פֿאַר אלע, אלע פֿאַר איינעם.



דאס אינגעלע לערנס זיין הונט שטיין



א אינגעלע שטעלט אויף א טורעם פון קעסטלאך



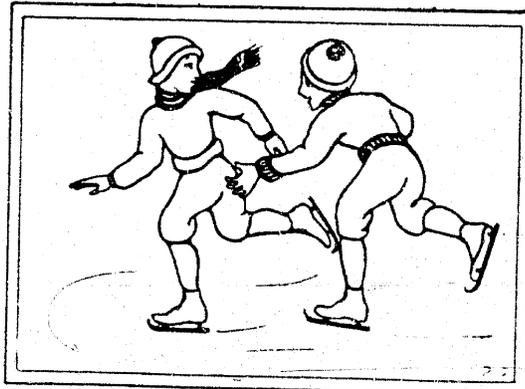
דאס אינגעלע שפילט פויס-באל



די קינדער שפילן זיך אין שול



די קינדער שליטלען זיך אויפן שניי אין א שליטן



אינגלאך גליטשן זיך אויפן אייז אויס גליטשערס

פ ר א ג ע ס :

1. אין וועלכע פון די אלע שפילן האט איר זיך בעסער ליב צו שפילן?  
פארוואס?
2. אין וועלכער צייט פון יאר שפילן זיך קינדער אין די פארשידענע שפילן?
3. מראכט צו אנדערע זאצן צו די בילדער.

### ווינטער

### אויפן גליטש

פליטער, פליטער  
 איינס און צוויי,  
 פאלט פון הימל  
 ווינטער שניי.

אין דעם טייד וואס איז געפלאסן,  
 איבער ברעגן זיך צעגאסן, —  
 האט דער פלאסן, דער ווינטער נאך,  
 איינגעפרייזן זיך א גלאס.

א פלי — א פלי,  
 א פלי א פלי,  
 אין עם ווערט  
 א ווינטער זענ.

קומען אינגלאך שרייער, קוויטשער,  
 פליען, דרייען זיך אויף גליטשער;  
 אין דאס איז בלא און ווייך,  
 זי דער הימל אין דער הייך.

ווייס דער הימל  
 און ווייס דאס פעלד,  
 הייסט זיך אין  
 און ווייס די וועלט;

קומען אינגלאך דרייען, שלעפן,  
 קויבלען קלעבער שניי און קלעפן  
 פעטער שנייערס, גוט און וואיל,  
 מיט א נאך און מיט א מויל.

ווען עם פלאטערט  
 איינס און צוויי,  
 פון דעם הימל  
 ווינטער שניי.

שטיפער אין די גרויסע הימלאך,  
 פליען נאך אראפ אויף שניימלאך  
 מיט א טייד און א געשטיי,  
 קליען קליען, און אין שניי!

### קלוג געפירעניש

י א ס ל : וואס נאך מאטל פארוואס שיינט ניס די זון ביי נאכט, ווען עם איז פינטער  
 נאך ביי טאג, ווען עם איז ביי זון ביי זומפיק?  
 ס א ס ל : הערסט, דאס פרעג איך דאך אויך פארוואס ברענט די זון ווערן ווען עם  
 איז ביי זון ביי ווארעם — בעסער וואלט זי ווארעמען ווינטער ווען עם  
 איז אויף קאלט?

### א מ סאקע דער פאר

י א ס ל : ווייסט, מאטל פארוואס איז ווערן ווארעם און ווינטער קאלט?  
 ס א ס ל : ווייל ווינטער ברענגן אלע אויוונס אין סאקע דערנאך ווארעם א גאנצן זומער.  
 א באווייז האסטו אז ווערן הייצט מען ניס אין סאקע ווינטער קאלט.  
 י א ס ל : מי פארוואס הייצט מען ניס ווערן?  
 ס א ס ל : הערסט, ווען מע וואלט געהייצט ווערן וואלט דאך ווינטער געווען ווארעם.  
 וואלט מען ניס געהייצט די אויוונס וואלט דאך ווערן געווען קאלט.

ר ע ס ע נ י ש :

38. די ביטערקייט צעשטער איך,  
 אין וואסער צעניי איך.

### מיט די שליטלאך

ווינטער-זון, שניי און ווינט, דרויסן שטיין ווינט און קינד.	בארג ארויף, בארג אדעם, אינס נאך אינס אין גאלאס.	וואס מיר מיר, וואס מיר די — אין אים פאלט דער אונט צו,
מיט די שליטלאך אין די הענט, בערגל שניידן פינקלעך, בלענדט.	אנגעשליסלעך, אנגעפרוהן, שדווישטישע דעם וועג פארלוירן.	אטא פאלט דער אונט צו, אין עס דופט ארויס דרום.

מ. ביקאציע

### סענדערל און דאס גלאז

סענדערלעך איז געשען אן אומגליק. ער האט זיך געשפילט אין באל געמראפן  
אין א פינגער און אויסגעשלאסן א שויב.  
סענדערל נימט ארום אין דאס אן אומגעקערט. האט עס אין אים קאלט וויל ער  
ניט ארוין אין שטוב.  
פלוצלינג דערנעם ער א גרויסע קאלטשע איפן היף.  
— וואס איז דאס — קלערט סענדערל — מיט וואס איז זי באדעקט — עס קוקט  
אויס פונקט ווי מיט גלאז.  
ער לויפט צו דער קאלטשע און ברעכט פארויסטיק אפ א שטיקל. אין לויפט ארויס:  
— מאטע, מאטע, אט איז גלאז — שרייט ער — דארט איז דא נאך, נאך איך קען  
ניט אפברעכן קיין גרויס שטיק. קום און ברעך אפ וויפיל מע דארף פאר דער שויב.  
דער מאטע שטייכלט. — וואס איז דאס גלאז דיינס אזוי נאס?  
— איך האב עס גענומען פון דער קאלטשע. מען דארף עס אפזויגן.  
וויפיל סענדערל האט ניט געוויסט איז דאס גלאז אלץ געווען נאס.  
— ווייסטו וואס, מאטע, מע דארף דאס גלאז אויסטריקענען. איך וועל עס אוועק-  
לייגן איפן אייזן.  
— ווייער נומ, ענטפערט דער פאטער. — נעם א מעלער, לייג ארויף דאס גלאז  
און שמעל עס אוועק אויפן אייזן.  
סענדערל האט אזוי געמאך. נאך צו זיין גרויס וואונדער איז פון גלאז געווארן וואסער.

### אין שוץ

ל ע ר ע ר: קינדער, איך וויל איצט איך ווארענען פאר פארקילונג. א קליין אינגל  
וואס איז געווען אביסל פארקילט איז ארוםגעפארן מיט זיין שלימן אין  
שניי האט ער געקראגן ניומאניע און ליגט אין בעם.  
אינגל: (פון דער לעצטער באנק) מי וואו איז זיין שלימן?  
ל ע ר ע ר: בעני, דו האסט געהאט אין קעשענע ניין סענט, און מינה האסטו פארלוירן.  
וואס האסטו אין קעשענע?  
בעני: לערער, איך האב א לאך אין קעשענע.

# דאס הינטל

דאס איז געווען א הינטל  
 דאס קליינע הינטל-הינד!  
 א שינס און א צארטם,  
 א שפילס ווי א קינד.

מיט צוטרוי פלעגט עס טרינקען  
 די מילך פון מינע הענט  
 און דאנקען מיט די אויגן  
 און קושן מיט די הענט.

נאך איז אן אונט אינמאל,  
 און האב פארבראכט ביי פריינט  
 און שפעט אהיים געקומען  
 פון מינע גוטע פריינט.

און זע: ניטא מיין הינטל,  
 ער בין איד טאקע בלינד,  
 נאך עס איז ניטא דאס הינטל  
 דאס קליינע הינטל-הינד.

אין בין אומגעלאפן,  
 און לאנג אומגענוכט,  
 דאס הינטל איז פארשלאן:  
 אמויסט האב איד געווינט.

נאך איז א נאכט א שיניער  
 און העלן שטערדשיין  
 שפאציר איד אין מיין גארטן  
 און העלן שטערדשיין.

און זע — ווי אויף א ווערבע —  
 איד זע דאס נאך אצינד —  
 עס הענגט דארט אויף א רימען  
 דאס קליינע הינטל-הינד.

געוויס א שלעכטער אינגל,  
 און שרעק פאר אונז זינד,  
 האט ער עס אויפגעהאנגען  
 דאס קליינע הינטל-הינד.

ווי קומט ער מיר אין גארטן  
 א אינגל זאל אריין? —  
 און דורך פארעמט מיין גארטן  
 ווי האלט ער נאך אריין?

נאך עס איז געווען פארשלאן:  
 מיין אידס הינטל-הינד!  
 די עינדלאך ווייס ווי פעלד,  
 די אינגלאך שטאן און בלינד...

האט איד דא אין מיין גארטן,  
 און אין דער זעלבער נאכט,  
 א גרום פאל אים געראטן,  
 געראטן אין דער נאכט.

די עינדלאך ווייס ווי פעלד,  
 די אינגלאך שטאן און בלינד...  
 טלאפן אין דין גרום דא האק  
 מיין קליינע הינטל-הינד.

ווערסטו איד:

ער איז געשרי ווי א הינטל

און פלע ווייסט א הינטל א פינגער ווייל ער די האלצע האט.

דינאל טשאפרי

# שטיפערס

בא אונדו קליינע קינדער  
 אין פריילאך און  
 צאצקעס און שפילעבלאך  
 פארטן אלערליי.

מיר לייבן און שפדינגען  
 דורך וואלד און דורך פעלד,  
 מיר טאנצן און זינגען,  
 ווי אונדו נאך געפעלט.

# די ציגן, וואס זיי קינדער וויגן

האב איך א פאך ציגן,  
 וואס זיי קינדער וויגן —  
 אך, וואונדער איבער וואונדער,  
 ווי די ציגן קינדער וויגן,  
 דאס איז מיר א וואונדער,  
 דאס איז מיר א וואונדער!

— אוי איז דאס א וואונדער! — האט געזאגט די באבע דאבע, —  
 אבער הערנט, וואס עס איז ווייטער געווען:

האבן די ציגן פארוויגט די קינדער אין די וויגן, און זיי זיינען אוועק  
 אין פעלד קייען גראן.

האט א וואלף דערזען די ציגן. נו, ווילט זיך אים זיי קריגן. גיט  
 ער זיך צו זיי א לאז, פלינק ווי א האז.

בעטן זיך די ציגן:

— מיר האבן געלאזן קינדער אין די וויגן!

מאכט דער וואלף:

— זאלן זיי דארט ליגן!

זאגן די ציגן:

— און אז זיי וועלן שרייען, וועט דאך ניט זיין ווער עס זאל זיי וויגן?

מאכט דער וואלף:

זאגט מיר, וואו זיי ליגן, וועל איך זיי גיין וויגן.

און אין הארצן מראכט ער: „איך וועל פריער אויפעסן די ציגן

און דערנאך די קינדער אין די וויגן.“

מראכטן די ציגן: „מיר וועלן אים זאגן א ליגן, און ער וועט

גארנישט קריגן.“

און זיי זאגן צו אים:

— זאלסט גיין און גיין, ביז דו וועסט קומען צו א שטיין. און אז

דו וועסט קומען צום שטיין, זעץ זיך אוועק און וויין. וועט קומען אן

אלטינקע פרוי צו גיין און זי וועט זיך פרעגן אויף דיין געוויין. זאלסטו

איר זאגן, אז דו ווילסט צו די קינדער גיין און דו ווייסט ניט ווי צו גיין

אליין. וועט די אלטינקע זיך אויפהויבן פון שטיין און זי וועט שוין

מיט דיר גיין.

האט זיי שוין דער וואלף געגלויבט, ווייל קיין איבערדיקער קלוגער

איז ער ניט געווען. און ער האט זיי אזוי געגלויבט, אז ער האט זיך גאר

פארגעסן, וואס ער האט געוואלט פריער די ציגן עסן, און ער האט

איבערגעלאזן די ציגן און ער איז אוועק צו די קינדער אין די וויגן.

און ער איז געגאנגען און געגאנגען, געגאנגען א טאג מיט א נאכט,

און קיין שטיין האט ער נאך נישט געפונען. עס זיינען יא געווען שטיין  
נער, נאך דער וואלף איז נישט געווען בא זיך זיכער, צי דאס איז אלץ  
דער שטיין, וואס די ציגן האבן אים געזאגט.

איז ער ווייטער געגאנגען, געגאנגען א טאג מיט א נאכט, און ער  
האט נאך אלץ נישט געקאנט געפינען דעם שטיין. אויף וועלכן ער זאל  
זיך אונטערזען מיט א געוויין און ווארטן ביז אן אלטמקע פרוי וועט  
קומען צוגיין.

איז ער געגאנגען ווייטער א טאג מיט א נאכט, ביז ער איז געקו-  
מען צוגיין צו א גרויסן שטיין, און ער האט געזאגט:

— אט דאס מוז זיין דער שטיין!

האט ער זיך אונטערגעזעט אויף דעם שטיין און האט אויפגעוויבן  
א גרויס געוויין. אבער קיין אלטמקע פרוי איז נישט געקומען צוגיין.

האט דער וואלף געווארט און געווארט, געווארט און געווינט:  
אויב! און אויב! — און קינער נישט נישט פארביי.

טראכט דער וואלף: וויפל איז מיר דער שוץ צו זיין דא און צו  
זיינען, אז איר זע נישט קיינעם? איר וועל גיין צוריק צו די ציגן און  
זען זיי צו קריגן.

לויפט ער צוריק אין פעלד, וואו ער האט איבערגעלאזן די ציגן,  
און ער מינט, אז ער וועט זיי נאך קריגן.

געקומען אין פעלד: איז וויל א קלאג, א נעכטיקער טאג! נישט  
קיין ציגן און נישט וועמען צו קריגן!

לויפט פארביי א הונט, פדענט אים דער וואלף:

— האסטו געווען מינע ציגן?

דער הונט האט געקוקט און געשוויגן.

— הונט, וואס שווייגסטו? איר פדענען זיך דאך צי די האסט געווען  
מינע ציגן?

נישט דער הונט מיט די ציגן א קריין און מיט שוים א שפדיין:

— וואס מאכסטו בא מיר ציגן? וועסט נאלד בא מיר קריגן!

און ער נעמט גלייך די ציגן שארטן און אויפן וואלף זיך ווארפן.

דער הונט איז געווען גראד א שטארקער און א זאטער און דער  
וואלף — א הונגעדיקער און א מאטער. נון איז דער הונט ביגען

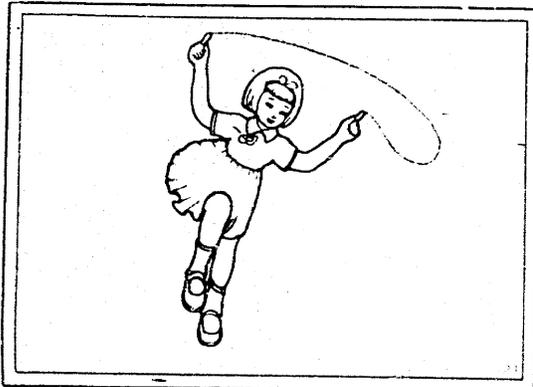
קומען דעם וואלף און אים אין וואלד פארטריבן, אנט עס איז פון אים  
קיין שפור נישט געבליבן.

אבער וואו זיינען פארט אדוונגעקומען די ציגן?

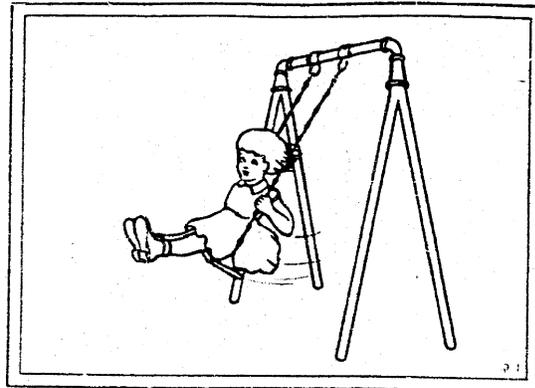
די ציגן זיינען אונטען צו די קינדער אין די וויגן און האבן זיי דער-  
ציילט, זיי אזוי זיי האבן אפגעזאגט דעם וואלף און גערויסן אים גיין

צו א שטיין, און דערנאך זיינען זיי געבליבן אלץ און וואהרן זיי האבן  
נאך געוואלט, האבן זיי געקאנט גיין.

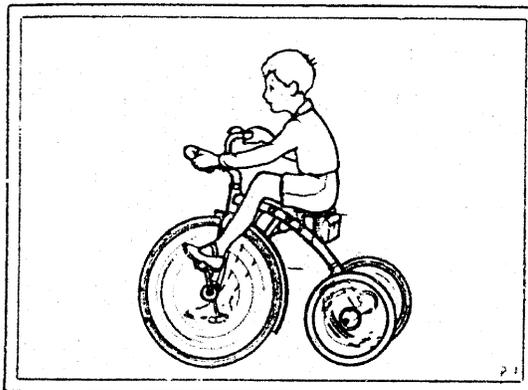
די קינדער האבן זיך שטארק עלעאנט, און די ציגן האבן זיי  
געזאגט א גוטע נאכט.



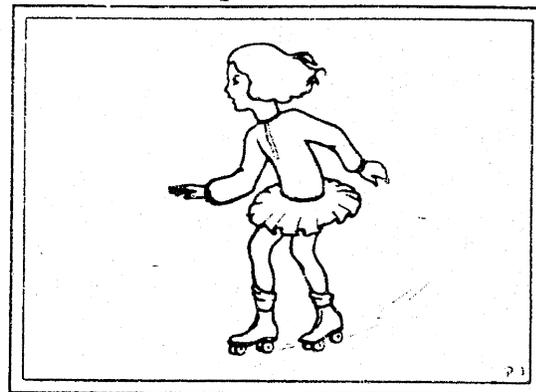
א מיידעלע שפרינגט דורך א שפרינג שנור



דאס מיידעלע היידעט זיך אויף א היידעלקע



א אינגעלע פארט אויף א ווילאסיפעד



דאס מיידעלע פארט אויף רעדלאך



דאס אינגל שפילט און דאס מיידל פויקס



די קינדער לאזן זינגל שיפלאך אויפן וואסער

ער אכט צו אנדערע זאצן צו די בילדער:  
 וועלכע פון די שפילן האט איר בעסער ליב? פארוואס?  
 רופט אן פארשידענע פלעצער וואו קינדער שפילן זיך אין די באוונדערע שפילן.

### ביים טייכל

זיין איך מיר ביים טייכל,  
הער איך צו זיין ליד,  
לויפט צו מיר דאס וואסערל,  
רופט און ציט מיר מיט.

טו איך אויס די שיבעלאך,  
באדוועס ווי איך שטיי,  
לאז איך מינע שיפעלאך  
און איך גיי נאך זיי.

ווינט זיך אום דאס טייבעלע,  
ווינט זיך שטיל און מיר,  
שפילן זיך די טוואליעס מיט  
זונגען זייער ליד.

### קינדער

קינדער שפרינגען אין די גאסן,  
קינדער שטיפן, לאכן, שפאסן  
און זיי זינגען פול מיט מוט.  
אי, די קינדער אין הינט גוט!

מירל שפרינגט איבער א שטריקל,  
לייבל מאכט פון ברעט א ברוקל,  
טאנען, יאן בעס און רוט.  
אי, די קינדער אין הינט גוט!

אין די פארקן הלכן קינדער,  
יאן פיסדעלאך געשווינדער —  
פריט און פריילאך, פול מיט מוט.  
אי, די קינדער אין הינט גוט!

משה שיפרים

### היידעלקע

היידע, היידע, היידע היידעלקע,  
פיסלאך אין דער הויך.  
ווייסע קליינע טייבעלאך  
פליען אין דער הויך.

העכער, העכער, היידעלקע  
באלד אין שוין דער הוימל.  
נאך אביסל, נאך אביסל  
זיך איך אן דעם הוימל.

ישראל זינגן

### פישלאך

פארט דאס שיפל אויפן וואסער —  
שיף, שיף, שיף.  
לאזן פישלאך זיך ארויסערן —  
שיף, שיף, שיף.

גליטשט זיך שיפל אויפן וואסער —  
ווייט, ווייט, ווייט.  
שפילן ווידער זיך די פישלאך —  
זייט ביי זייט.

שפילן פישלאך אויפן וואסער  
שפיל, שפיל, שפיל.  
דרייט א מיל זיך אויפן בערגל —  
מיל, מיל, מיל.

קומען, לויפן דארט דריי אינגלאך —  
פלינג, פלינג, פלינג.  
און פון בערגל גלייך אין שיפל —  
שפרינג, שפרינג, שפרינג.

### אנהויב פרילינג

אין מיטאג — דער פרילינג  
זיין מאכט האט באוויזן :  
די זון יאגט דעם ווינטער  
מיט שטראלן, ווי שפיון.

די זון אין פרימארגן  
זי שיקט אדע שטראלן,  
די מאכט פון דעם ווינטער  
הייבט ווידער אן פאלן.

דאס איז און די שנייען  
זיי שמעלצן זיך ווידער ;  
דער ווינטער באהאלט זיך  
בין אונט א מידעך ...

געבענטשט איז דער פרילינג  
און טייער זיין גאמען ;  
עס פארזאנדלען זיך טייכלאך  
אין היטיקע שטראמען.

י. ה. פרין

### פרילינג

פרילינג קומט אויף אלע וועגן,  
לויפט דעם ליבן גאסט אנטקעגן !  
לויפט צום וואלד, לויפט צום פעלד—  
אומעטום א פרייע וועלט !  
קלינגט און זינגט, שפרינגט און ברומט !  
פרילינג קומט, פרילינג קומט.

י. טייכבערג

### אויף רעדלאך

ווייל דערל אינס מאכט רידל-רא  
דאס צווייטע — רידל-הויב.  
דאס דריטע דערלסט רידל-די  
דאס פערטע הערט מען קוים.  
נאך פלוצלונג — אוי, א ווייטיק מיר !  
א מראך אין דרעדד אריין.  
עס שפרייט בלויזן שטערנדלאך,  
אין איד — איד זע קיין שייין.  
עס שווייגן מיניע דעדעלאך,  
פארשטומט אין רידל-הויב,  
אין איד דער גרויסער העלד אליין —  
איד ליג אין דיר זיך קוים.

רעדלען, רעדלען רעדעלאך  
אויף יעדן פוס צו פיר,  
אויף שטעגן וועגן גלאטינקע,  
געפלאסטערט בלויזן פאר מיר.  
דאס ערשטע רעדל — רידל-רא  
דאס צווייטע — רידל-הויב,  
דאס דריטע — דערלסט רידל-די,  
דאס פערטע הערט מען קוים.  
אן הינטל-ווינטל לויפט געשווינגט,  
ווייסט יעדערעד פון איד.  
דאך קאן עס קיינמאל, קיינמאל נישט  
זיך יאגן מיט מיר גלויב.

# דעגן

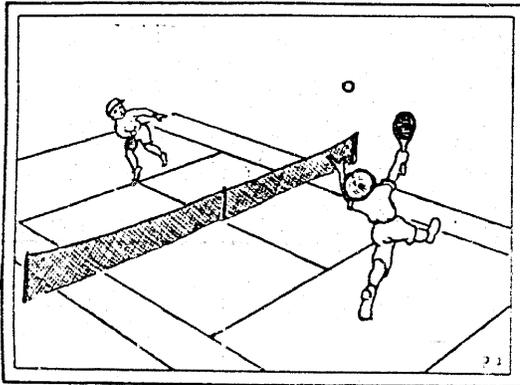
עס האבן קליינע וואסער טראפנס  
 זיך אמאל צונויפגעקעמט :  
 פונם ים (ים) א דייזע מאכן  
 איבער פעלדער איבער שטעט...  
 אזוי א וואלקן זייער האגן —  
 זיצן אלע טראפנס דארט...  
 טועל— א טרויב געטאן דעם וואלקן!  
 פליען זיי פון ארט צו ארט...

צופיל זיינען זיי געווען —  
 האט פאסירט אן אומגליק נאלד :  
 עס האט דער וואגן זיך צעבראכן,  
 פאלן זיי אראפ אין וואלד...  
 טלעפן זיי זיך אויף די גראון,  
 אין די בלאטעס און אין ליים,  
 בז א טייבעלע געפונט זיי,  
 פירט זיי אפ צוריק אהיים...

אויסער גרינגער

# שטורעמס

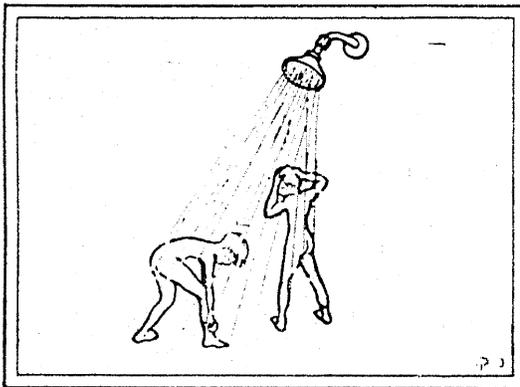
פליסטערט דער דעגן :  
 אליין —  
 הייס איך דעגן!  
 ליאדעמען ביידע,  
 סומלען זיך ביידע,  
 — ווי הייסן מיר ביידע אינאיינעם?  
 שניידט דורך די נאכט  
 א בליז ווי א מעסער.  
 עס זעט אויס דער הימל —  
 פארהילט ווי אין בלאמען!  
 דער סומעל ווערט גרעסער!  
 דער ליאדעס ווערט גרעסער!  
 — און עס ענטפערט א הונערד :  
 מיר הייסן!  
 מיר הייסן!  
 מיר הייסן אינאיינעם!  
 מיר הייסן אינאיינעם —  
 שטורעמס דרעם!  
 אמאל איז געגאנגען,  
 אמאל איז געגאנגען,  
 אמאל איז געגאנגען :  
 — א דעגן!  
 איז אים געקומען,  
 איז אים געקומען,  
 איז אים געקומען :  
 אנטקעגן —  
 א ווינט!  
 גייען זיי ביידע,  
 גייען זיי ביידע,  
 גייען זיי ביידע :  
 געאדעמט אויף וועגן  
 — אצינד!  
 בלאזט זיך דער ווינט :  
 אליין —  
 הייס איך ווינט!



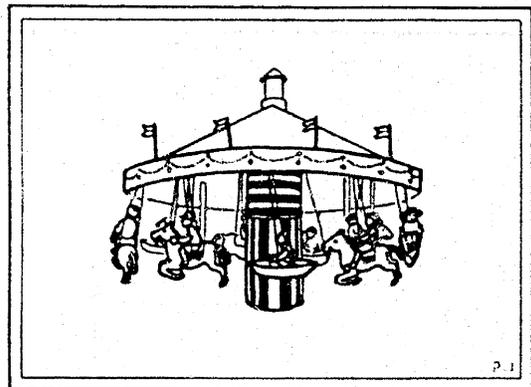
די קינדער שפילן אין טעניס



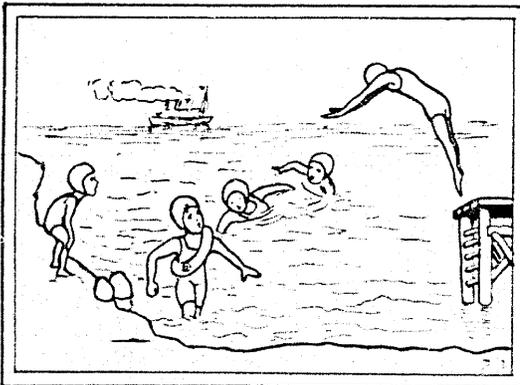
די קינדער ארבעטן אין זייער גארטן



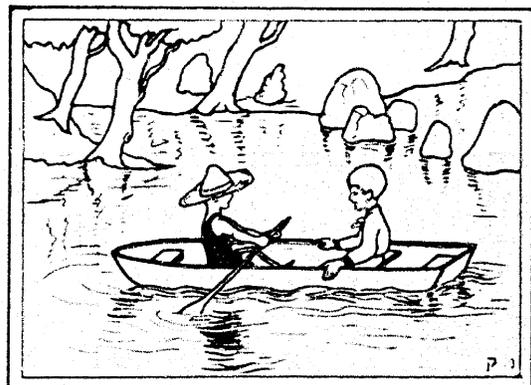
די קינדער נעמען א שפּוין



די קינדער פארן אויף דער קארנאסלע



די קינדער באדן זיך אין ים (יאל)



צוויי קינדער שפילן זיך אויף א שיפל

1. באשרייבט יעדעס בילד באזונדער.
2. וועלכע צייט פון יאר שמעלן די בילדער פאר?
3. מראכט צו אייגענע זאצן צו די בילדער.

## קארוסעלן

ראד אריין און ראד ארויס,  
אזש דער קאפ פארדרייט זיך,  
יאנקל-באנקל יאנט זיין פערד,  
יאנט זיין פערד און פרייט זיך.

רונדא, רונדא, רונדא ארום  
אויף די קארוסעלן,  
יאנקל-באנקל בול-בול-בול  
הערט ניט אויף צו קוועלן.

קלינגען גלעקלאך, פויקט די פויק,  
די שארמאנקע זשומעט,  
טאנצט די וועלט א קאראהאר,  
דרייט זיך אלץ ארומעט.

א פוס אהער, א פוס אהין  
און דאס פערד אינמיטן,  
יאנקל-באנקל פייער-פלאם,  
אז דרייטן, איז געריטן.

נהום זיך

## זומער

וועלף און בערן אין די וועלדער  
שאף און רינדער אויף די פעלדער,  
פישעלאך און פויגעלאך,  
אינגעלאך און מיידעלאך, —  
אלע, אלע קוועלן און,  
ווען דער זומער-לעב קומט אן.

י. ה. ראדאשיצקי

## קוקוק-ליבער זומער

סאלאט, קרויט און מייערלאך  
וואקסן אויף די פעלדער,  
מאלניעס און יאנדעס  
זאפטיקן אין וועלדער.  
היי, היי זומער!  
קוקוק-ליבער זומער!

בלימלאך אויף די לאנקעס,  
ביימלאך אין גארטן,  
קארשן אויף צווייגן,  
פרוכטן אלע סארטן.  
היי, היי זומער!  
קוקוק-ליבער זומער!

שוואלבן אין דער לופטן,  
אייעלאך אין נעסטן,  
און דער פויגל קוקוט  
אויפן וואלד-בוים, העכסטן.  
היי, היי זומער!  
קוקוק-ליבער זומער!

רעטעכלאך זיך דויטלען,  
אונערקעס זיך גרינגען,  
אין די בינשטאקן  
האניק פון די בינען.  
היי, היי זומער!  
קוקוק-ליבער זומער!

# איירל און גרייזל בויען א הייזל

- איירל האט געהאט א פריינט גרייזל. פארוואס האט מען אים גע-  
רופן גרייזל? ווייל ער האט געהאט געקרייזלטע האר.
- אינמאל זאגט איירל צו זיין פריינט גרייזל:  
— לאמיר בויען א הייזל!
- און ווער וועט דארטן וואוינען?  
— וועמען עס וועט זיך לוינען.
- און וועמען וועט זיך לוינען?  
— עס וועלן זיך געפינען פארשוניען. דערהויפט מיר זאלן בויען.
- און וואו וועלן מיר נעמען ברעטער?  
— מיר וועלן שוין געפינען שפעטער.
- שא! איד דעכו, אז מיין פעטער האט ברעטער.
- איז דאך טאקע גוט! און מען נעמט גלייך און מען מוט!  
איז מען אוועק צו גרייזלס פעטער און מען האט ביי אים געפרעגט,  
צי מען קאן נעמען ברעטער.  
פרעגט דער פעטער:  
— אויף וואס דארפט איר ברעטער?  
דערציילן זיי אים אויף וואס.  
זאגט דער פעטער:  
— איר קאנט נעמען ברעטער, און טאמער דארפט איר אנדערע  
זאכן, זאלט איר זיך ניט שעמען און קומען נעמען.  
האבן זיי ביידע באדאנקט דעם פעטער און גענומען ביי אים  
ברעטער.  
טראכט איירל:  
— און וואו נעמט מען א האק?  
מאכט גרייזל:  
— ביי מיין פעטער אין פאק.  
איז מען ווידער אוועק צו גרייזלס פעטער און מען האט געפונען א  
האק ביי אים אין פאק.  
טראכט איירל:  
— און וואו נעמט מען א האמער?  
מאכט גרייזל:  
— ביי מיין פעטער אין קאמער.  
איז מען ווידער אוועק צו גרייזלס פעטער און מען האט ביי אים  
אין קאמער געפונען א האמער.  
מאכט איירל:  
— פאר איין וועג לאמיר שוין נעמען א זעג.  
טראכט איירל:  
— און וואו נעמט מען נעגל?  
מאכט גרייזל:  
— ביי מיין פעטער אין וועגל.

אין מען ווידער אונזעק צו גרייזלס פעטער און מען האט ביי אים  
גענומען בעגל אין וועגל.

מאכט אירל:

— אין אט אין שרויפן א באנצער הייבן!

זאגט גרייזל:

— טא לאמיר זיך ניט שעמען און טאקע נעמען. דער פעטער האט  
דאך אלץ געהויבן.

און זיי האבן איר גענומען שרויפן פון דעם הייבן, גענומען וויפיל  
זיי האבן געדארפט, און די איבעריקע האבן זיי געלאזן.

— מיר האבן, מאכט זיך, אלץ וואס מיר דארפן! — האט געזאגט  
גרייזל.

— יא נאר א פעטער א שארפן — האט געזאגט אירל.

אבער זיי האבן איר דאס געקראגן. וואו? טאקע ביים פעטער  
אין וואסן!

גו, און זיי האבן שוין אלץ געהאט, האבן זיי גענומען טראכטן און  
קלענע, וואו דאס הייזל צו שטעלן.

— אירן נאכדעם הייבן! — זאגט אירל.

— שווער דאס צו דערגרייבן! — זאגט גרייזל.

— גו, טא זאל זיי אין טאל! — זאגן בירדע מיט אמאל.

האבן זיי אויסגענומען אין טאל א פלאץ. אין אבער דארטן געלעגן  
א שווארצע סאץ.

נעמען זיי זיי שרויפן: א פשיק! אין זי אונזעק און געקומען גלייך  
צוריק.

האבן זיי זי ווידער געטריבן: א פשיק! אין זי ווידער אונזעק און  
ווידער געקומען צוריק.

און דריי מאל, און עס אין שווער געווען זי צו פארטרייבן פון טאל.

אין אבער געקומען א הונט, און ער האט דאס געמאכט איינס און  
צוויי: ער האט זיי קלאץ פארטרייבן, און עס אין פון איר קיין שפוד ניט  
געבליבן.

אירל און גרייזל האבן דאן פארקאטערט זי אריבער און זיך גענומען  
צו דער ארבעט.

זיי האבן געארבעט און געארבעט, ביז זיי זענען געווארן פארטיק,  
און עס אין ארום א הייזל גאט גרויסארטיק.

אירל און גרייזל האבן דאן איבערגעלאזט דאס הייזל און אונזעק  
ארויס.

אין דאס הייזל געשטאנען לוידיק און פוסט, און קיינער האט פון  
דעם ניט געוואוסט.

אין אבער איינמאל אראפ א גוסדענען און עס זענען בלאטיק געווארן  
אלע וועגן.

זענען געקומען זיך צו שלעפן צוויי פארשוניגען. בערל און שמערל,

און זיי האבן דערווען דאס הייזל, האט געזאגט בערל, — הער, שמערל:

— מיר האבן דאך ניט קיין היימען, וועלן מיר דא טאקע וואוינען.  
זענען געבליבן דארטן וואוינען בערל און שמערל.

יאנקעלע-באנקעלע

הערט-זשע וואס איז נאך געווען. און וואס ווייסער איז געשען:	טום אהער און נעם זיך. צי! זשאלעווע נאר ניט קיין מי!	בעסן יאנקלס מרערן גרויס: וויזשע קריכט מען דא ארויס?!	יאנקעלע-באנקעלע גרויסער קאפ! מיט שטייוואלעס טרייט. טראפ. טראפ!
יאנקלען האט מען דאך געשלעפט פאר די אייערן געשלעפט. —	נעמט דער מאמע פאר אן אייער. נעמט די מאמע פאר אן אייער.	נעמט דער מאמע פאר אן אייער. נעמט די מאמע פאר אן אייער.	זענען שטייוול גרויס און שווער. רירט זיך יאנקל ווי א בער.
האט מען געצויגן אין געצויגן און — די אייערן אייבנעצויגן.	שלעפט מען ווידער און מע ציט ביז — יאנקעלע פון שטייוול פליט.	נה נה שלעפט מען און מען שלעפט — יאנקל איז ווי ציגעקלעפט.	איז ער מיד שוין. קאן ניט גיין — בלייבט ער אין די שטייוול שטיין.
אייבנעצויגן — ביז דער ערד. פונקט ווי בא אן אייזל-פערד.	פון די שטייוול שוין ארויס. איז די פרייה דאך זייער גרויס —	מאכט דער מאמע און ער לאכט: „בלייבסט דא יאנקל איבער נאכט.“	וואס-זשע זאל דא יאנקל טאן? שרייבט ער נאר א בריוול אן.
נה נה טום זיך איצטער אפ! יאנקל האט אן אייזל-קאפ.	טראכט מען ניט וואס איז געווען: זעט מען ניט וואס איז געשען.	שווייגט די מאמע און זי טראכט: אין די שטייוול איבער נאכט?	קופט דער מאמע באלד צוגיין — זעט ער אים אין שטייוול שטיין.
זענן קינדער יאנקלען וואו זינגט מען אים א לידל צי:	מאמע-מאמע נעמען יאנקלען — מארש ארויס מיט אייבער באנקלען.	וואס-זשע זאל דא יאנקל טאן? — עס מרייסלט יאנקלען צאן אן צאן.	קופט די מאמע באלד צוגיין — זעט זי אים אין שטייוול שטיין.
יאנקעלע-באנקעלע אייזל-קאפ! מיט שטייוואלעס טרייט. טראפ. טראפ!	מינט איר דאך אן שוין אן עק! יאנקל-באנקל איז אוועק	קען ניט מאמע שווייגן מער. זאגט זי: „מאמע קום אהער!“	מאכט די מאמע: „אי, אי, אי!“ זאגט דער מאמע: „רעכט אזוי!“

געפדענט און געענטפערט

וואס איז דער אונטערשיד צווישן א פערד און א קינד?  
 א פערד ווייס בלוז פון היי. אבער א קינד דארף וויסן דעם גאנצן א. ב.  
 מיט וואס איז מילך גלויך צו א בייש-באל שפילער?  
 ביידע לויפן ווען מען קוקט אויפק.

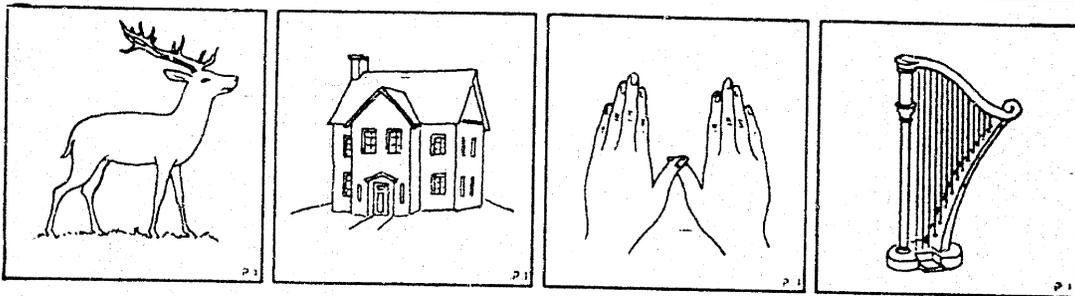
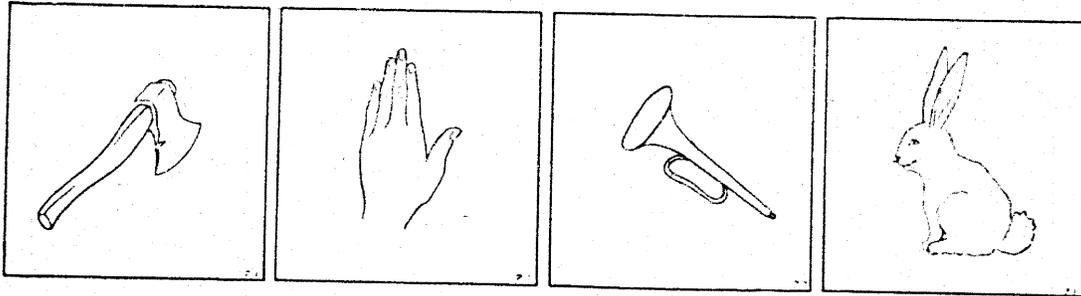
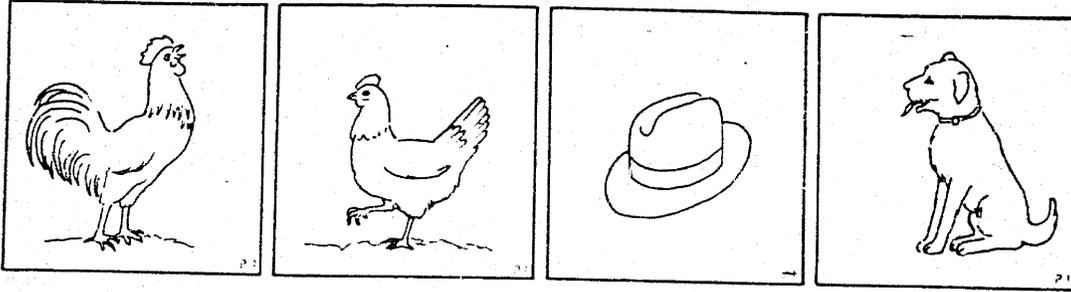
ר ע ס נ י ש :

- 39. ער מליט אן פליגל. ער טויערט אן ציגל. ער לייגט זיך ווי א האר און שטייט אויף ווי א נאר?
- 40. ווען קען מען טראגן וואסער אין א זיפ?
- 41. ווער ווערט געבוירן פליענדיק. לעכט ליגנדיק און שטארבט לויפנדיק?

## ענטפערס אויף די דעטענישן

- 1 א הייפל קרום.
- 2 א הענטשקע.
- 3 א נוי מאשין.
- 4 דער היפל מיט די שמערן.
- 5 א ווינטמיל.
- 6 א מעלעפאן.
- 7 א שאטן.
- 8 א זיבער.
- 9 א בעם.
- 10 א האן.
- 11 א צוזאג.
- 12 אין שפיגל.
- 13 א בוך.
- 14 גארנישט.
- 15 א לי.
- 16 א טיש.
- 17 טרערן פון די אויגן דער קינג פון קארטן.
- 18 א שמעקן.
- 19 א נעם.
- 20 24 שמונדן.
- 21 א מענטש.
- 22 אן איי.
- 23 די אויגן.
- 24 הויך איז העכער, א קאן איז פלינקער.
- 25 זאלן.
- 26 א נאטע.
- 27 א גרוב.
- 28 א בעזים.
- 29 א בוים.
- 30 א רעגנשירם.
- 31 א בעזים, אדער א וואקיום רייניקער.
- 32 א שלאם.
- 33 א נול.
- 34 עס איז נאך נים געווען צוליב וואס צו פייערן.
- 35 א ראדיא.
- 36 פיר רעדער אין א וואגאן.
- 37 האר אויפן קאפ.
- 38 צוקער.
- 39 שניי און פראסט.
- 40 ווען וואסער ווערם געפרוירן.
- 41 שניי.

שרייבט אן אונטער די בילדער דעם נאמען פון יעדן בילד



שרייבט זאצן מיט די ווערטער פון די קעסטעלאך

---

---

---

---

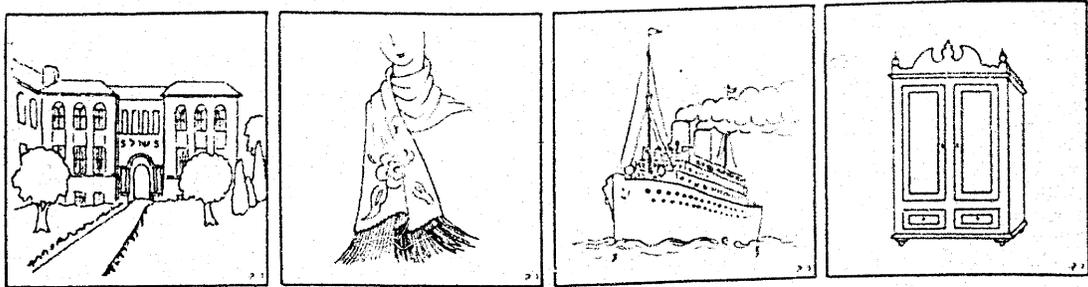
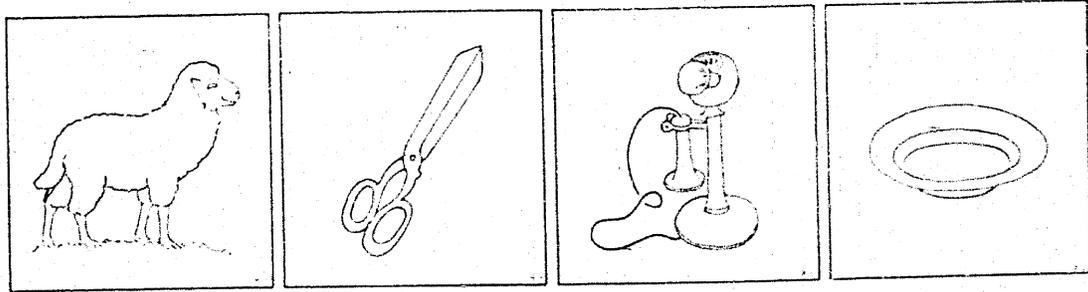
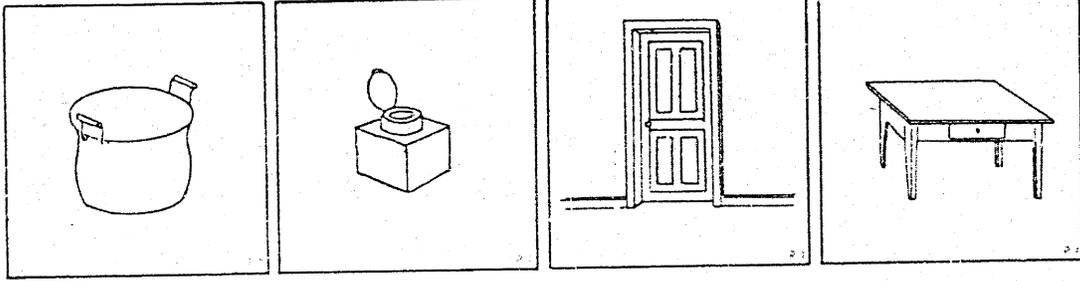
---

---

---

---

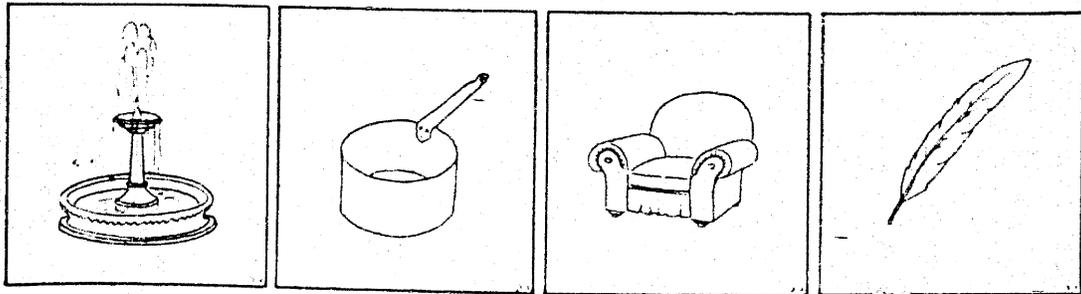
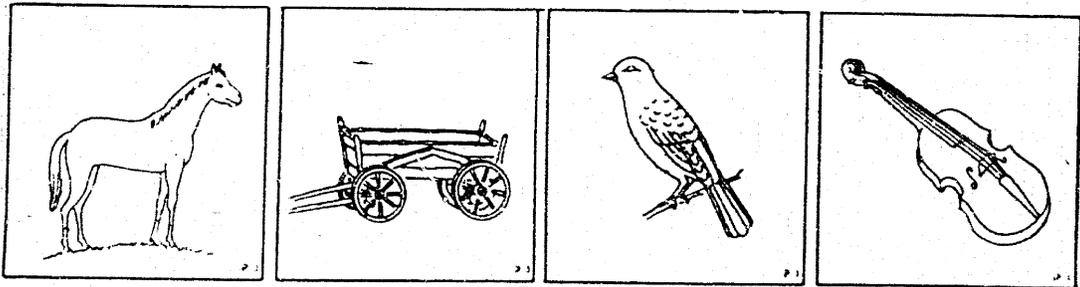
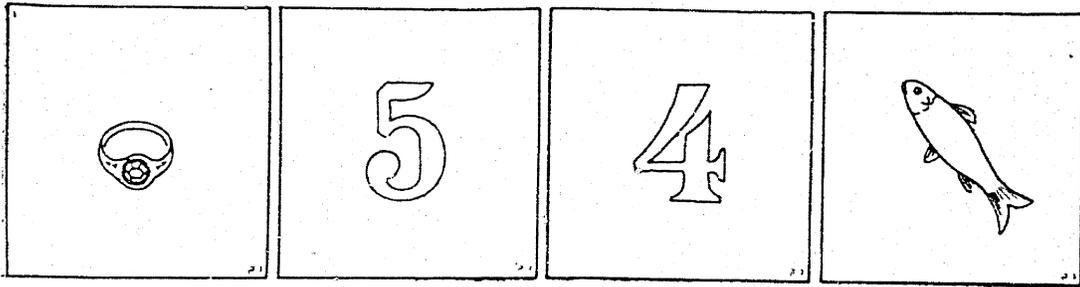
שרייבט אן אונטער די בילדער דעם נאמען פון יעדן בילד



שרייבט זאצן מיט די ווערטער פון די קעסטעלאך

Handwriting practice lines consisting of five horizontal lines.

שרייבט אן אונטער די בילדער דעם נאמען פון יעדן בילד



שרייבט זאצן מיט די ווערטער פון די קעסטעלאך

---

---

---

---

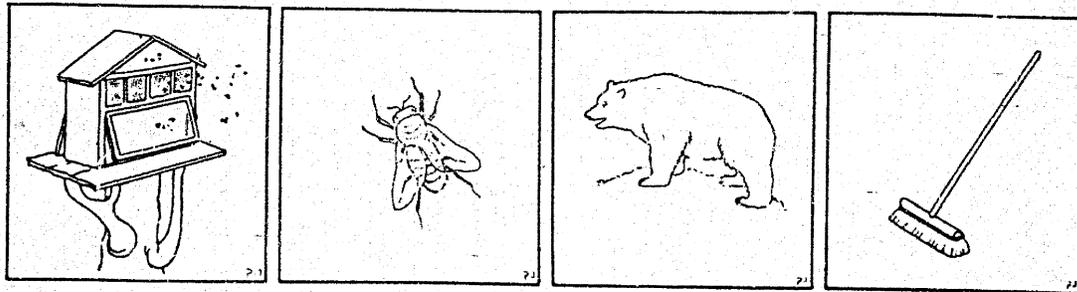
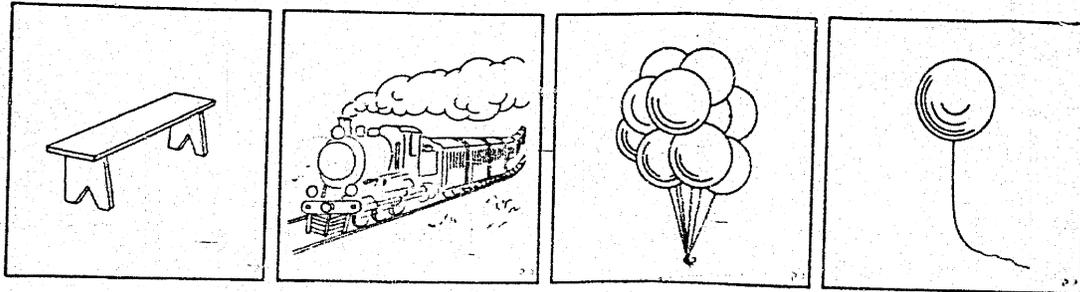
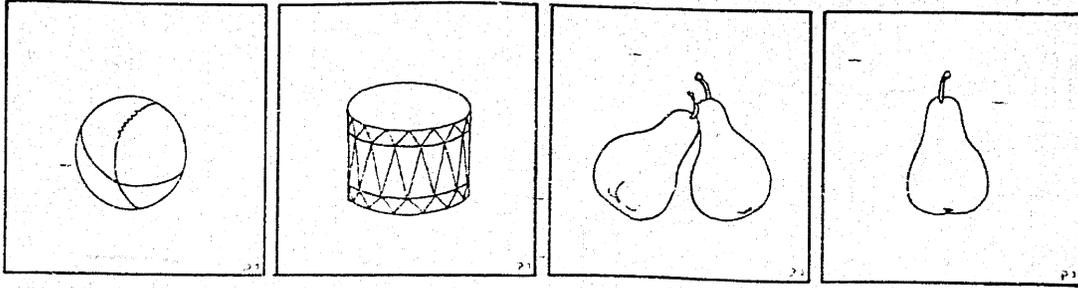
---

---

---

---

שרייבט אן אונטער די בילדער דעם נאמען פון יעדן בילד



שרייבט זאצן מיט די ווערטער פון די קעסטעלאך

---



---



---



---



---

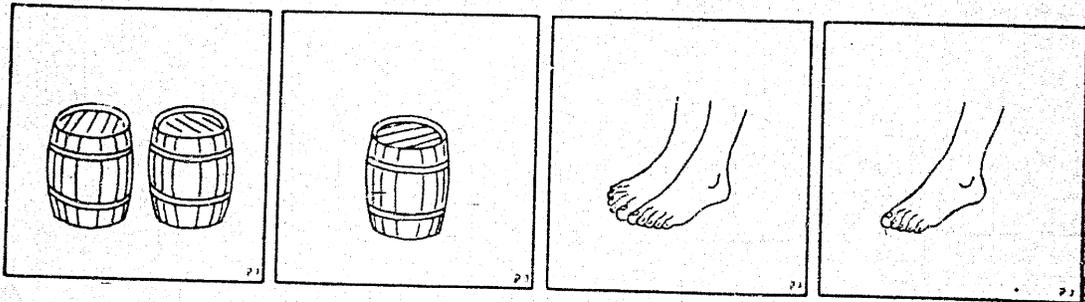
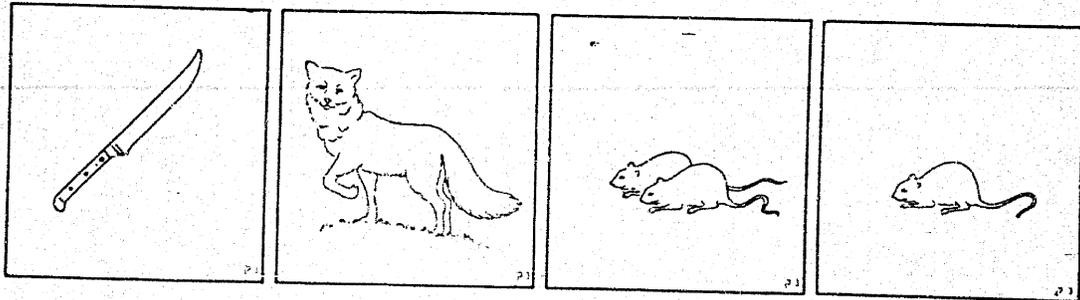
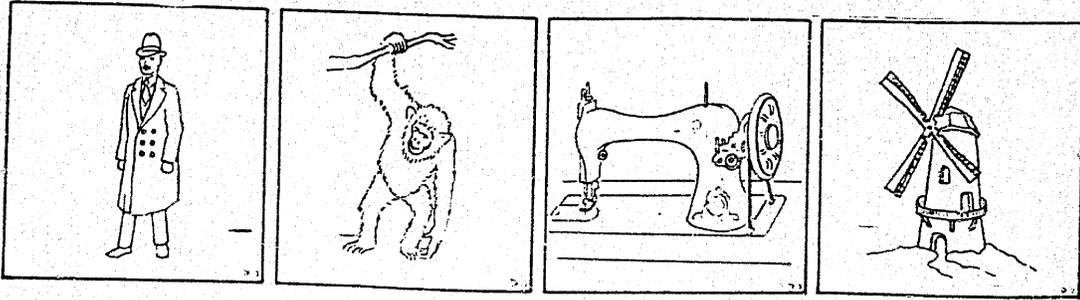


---



---

שרייבט אן אונטער די בילדער דעם נאמען פון יעדן בילד



שרייבט זאצן מיט די ווערטער פון די קעסטעלאך

\_\_\_\_\_

\_\_\_\_\_

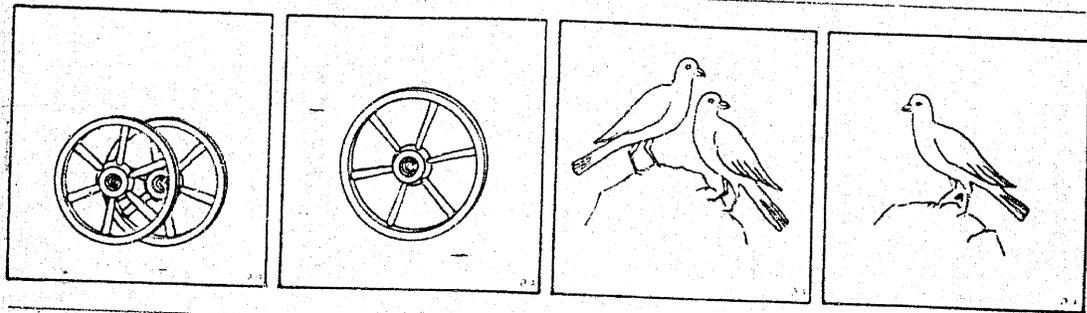
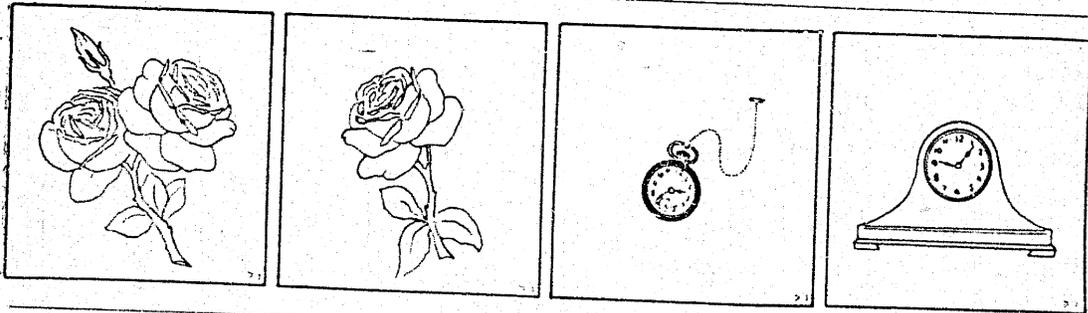
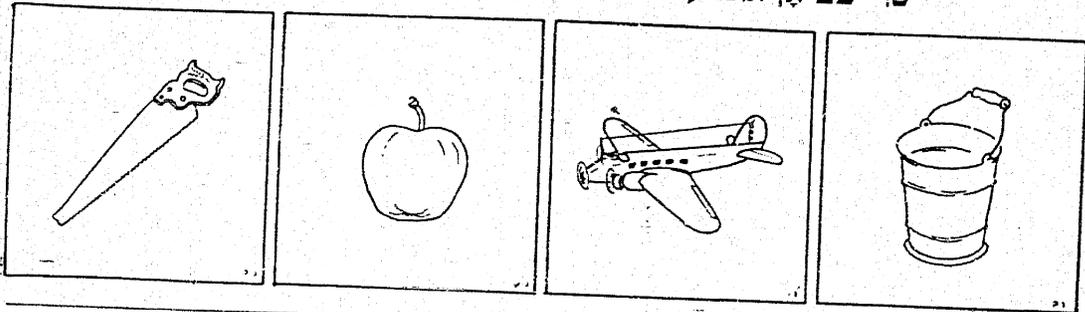
\_\_\_\_\_

\_\_\_\_\_

\_\_\_\_\_

\_\_\_\_\_

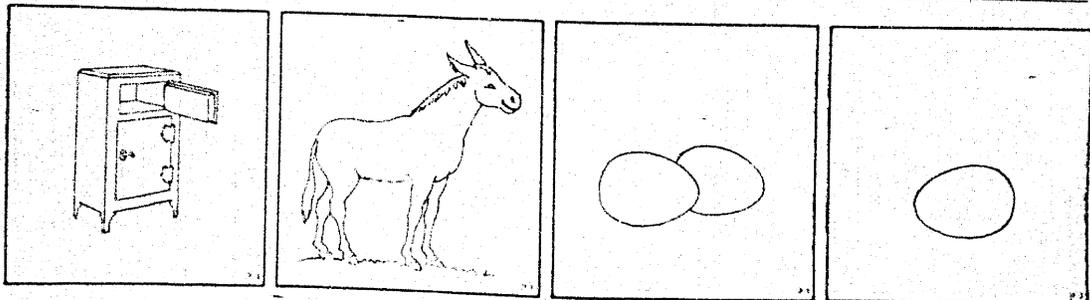
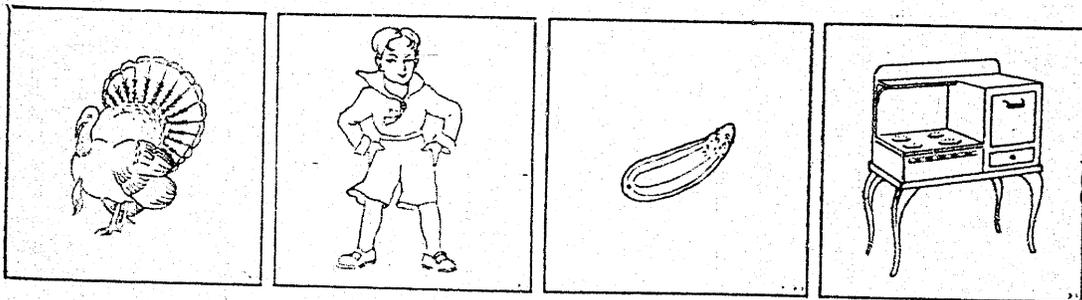
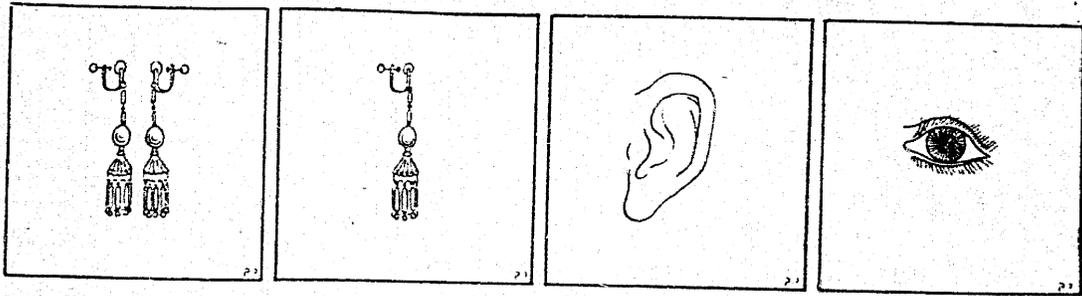
שרייבט אן אונטער די בילדער דעם נאמען פון יעדן בילד



שרייבט זאצן מיט די ווערטער פון די קעסטעלאך

Handwriting practice lines consisting of multiple horizontal lines with a dashed midline for letter height guidance.

שרייבט אן אונטער די בילדער דעם נאָמען פון יעדן בילד



שרייבט זאצן מיט די ווערטער פון די קעסטעלאך

---

---

---

---

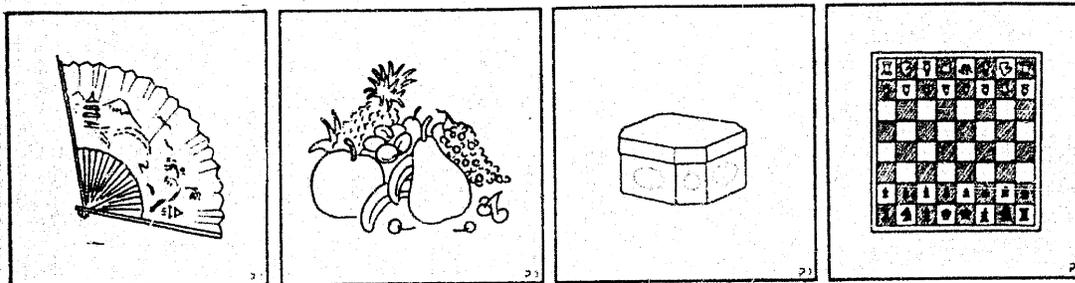
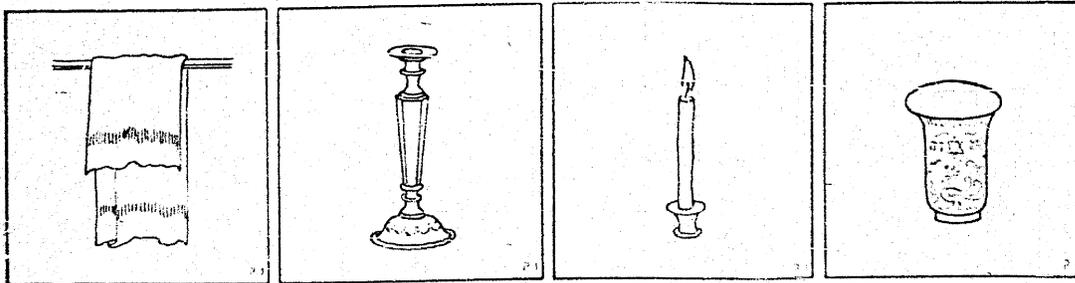
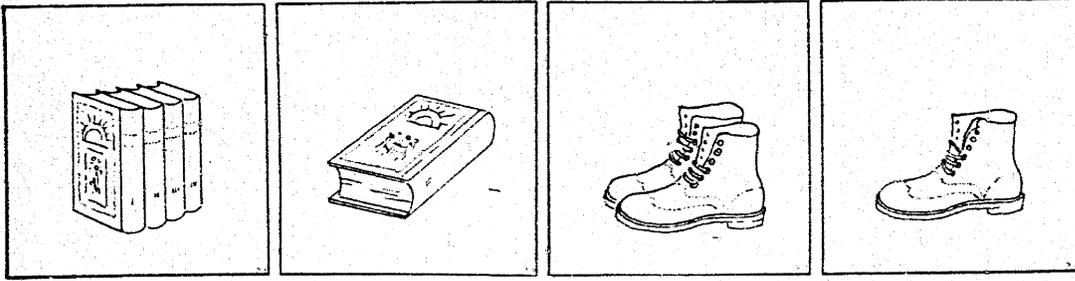
---

---

---

---

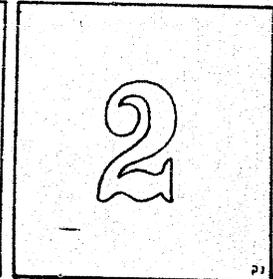
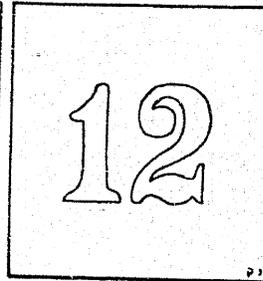
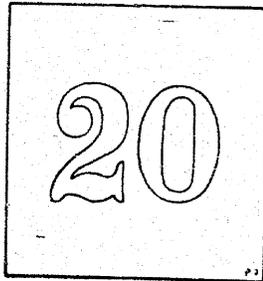
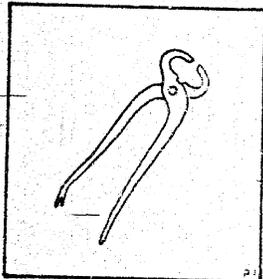
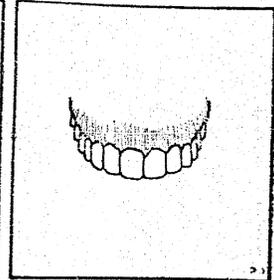
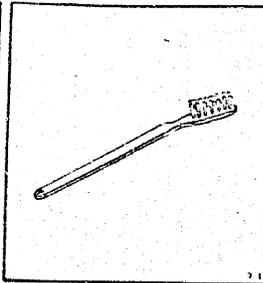
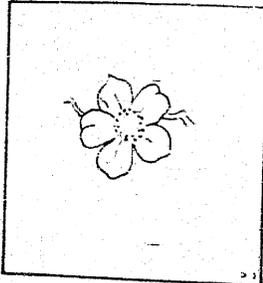
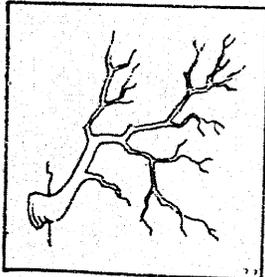
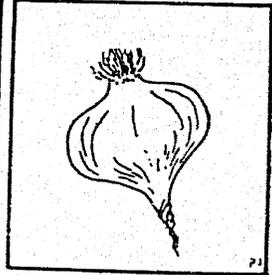
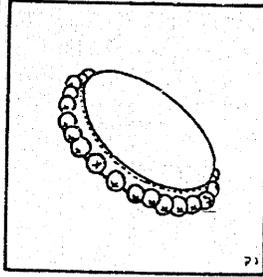
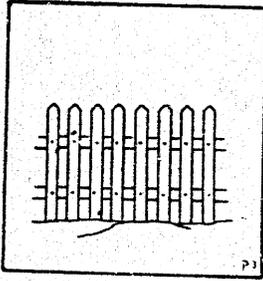
שרייבט אן אונטער די בילדער דעם נאמען פון יעדן בילד



שרייבט זאצן מיט די ווערטער פון די קעסטעלעך

Handwriting practice lines consisting of multiple horizontal lines for writing.

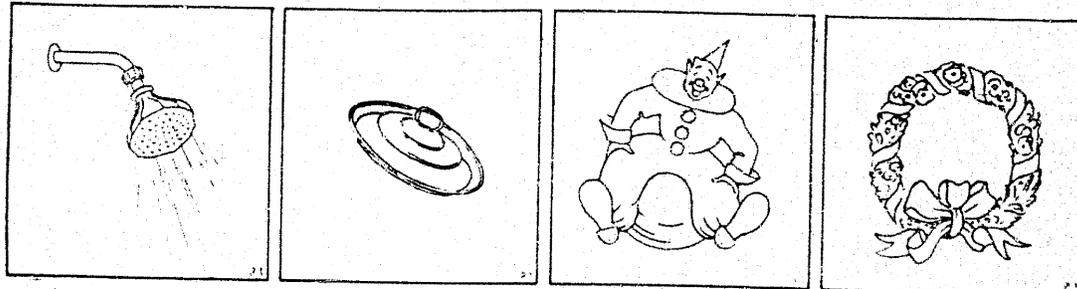
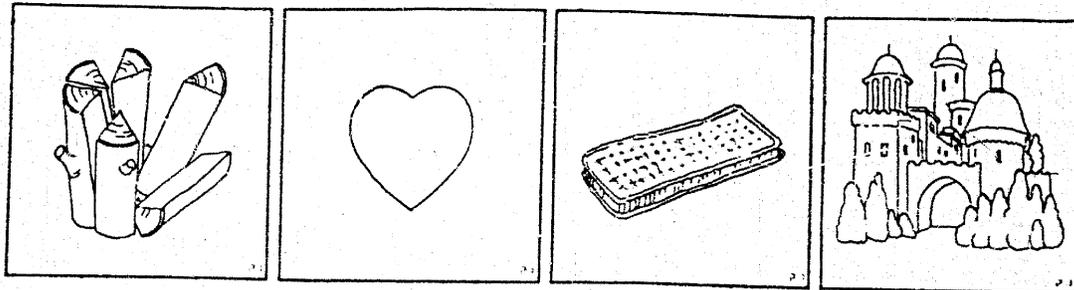
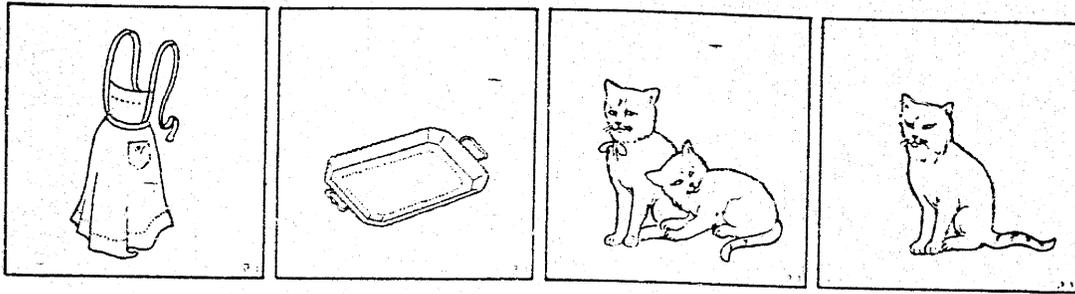
שרייבט אן אונטער די בילדער דעם נאמען פון יעדן בילד



שרייבט זאצן מיט די ווערטער פון די קעסטעלאך

Handwriting practice lines consisting of several horizontal lines with dashed midlines for letter height guidance.

שרייבט אן אונטער די בילדער דעם נאמען פון יעדן בילד



שרייבט זאצן מיט די ווערטער פון די קעסטעלאך

---



---



---



---



---

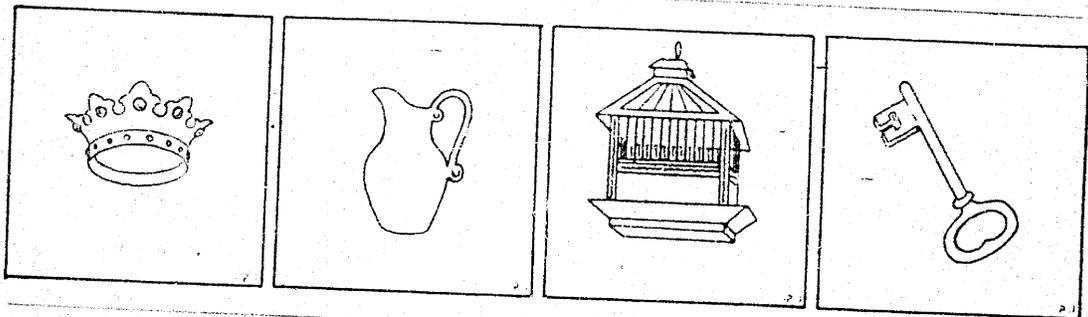
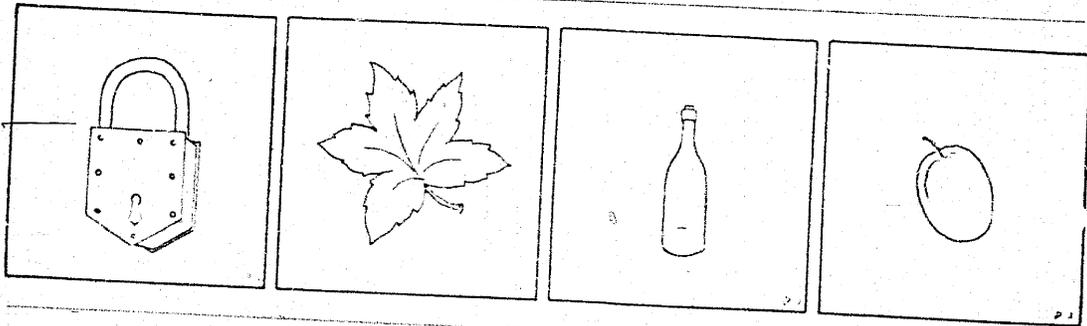
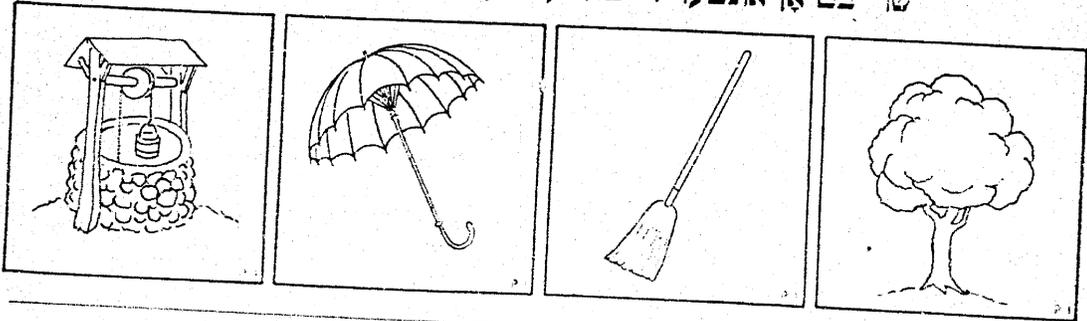


---



---

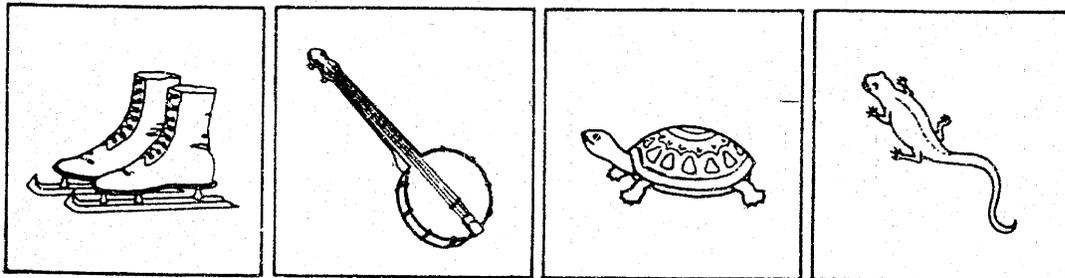
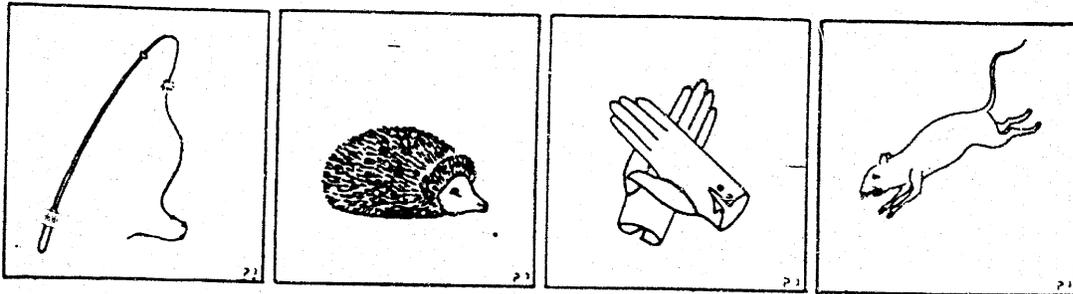
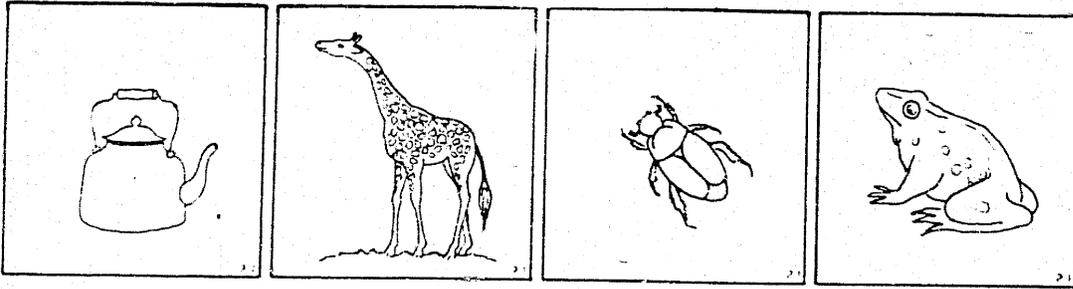
שרייבט אן אונטער די בילדער דעם נאמען פון יעדן בילד



שרייבט זאצן מיט די ווערטער פון די קעסטעלעך

Handwriting practice lines consisting of several horizontal lines with dashed midlines, intended for writing the names of the objects shown in the boxes above.

שרייבט אן אונטער די בילדער דעם נאמען פון יעדן בילד



שרייבט זאצן מיט די ווערטער פון די קעסטעלאך

---



---



---



---



---



---



---



